

ભાઈ પરમાનંદ.

શુભ નવસૂચિનો સરજનહાર છે.

Reg. No. B. 261E.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૧ છું.
અંક ૪૮ મો.

સંવત ૧૯૮૭ ના માગશર સુદી ૧૧.
તા ૦ ૧-૧૨-૩૦

છુટક નકલ :
૦૧ આનો.

શ્રી. મણીલાલ દેસાઈ

બ્રિટીશ ક્રિસ્તિયનની હદયાર થવાનું
પહેલું માન મેળવનાર વીર.

શ્રી. કુલચંદ ઝવેરી

ઝવેરી ખરમચંદ ઉદયચંદના પૌત્ર
સુરત સંઘાન સમિતિના મંત્રી,
“જવાહર ડે” ના દિવસે
જેલ મેળવનાર ઝવેરી.

શ્રી. નવલમલ, દીશદીવા

તેઓ મુંબઈમાં સાવન્સનો અજ્ઞાસ
કરના હતા. એકાએક રાષ્ટ્ર-
આઝાદીની લમણા એમના દીલમાં
જાગી અને અજ્ઞાસને તીલાંજલી
આપી અદ્ભુતનગર છુટકાના
શમકાઓમાં પ્રચાર કરવા શોધ
પામત હોય મુંબઈથી તેમની
આગેવાની નીચે ખાસ ટુકડી લઈ ગયા
અને અદ્ભુતનગર જવાહર ડેના દિવસે
પહોંચ્યા. જ્યાં જાણજી ન કરવા
પોલીસ તરફથી મનાઈ હુકમ મળ્યો,
તેની સાથે એક સલામતીને હાથે
તેની રીતે મનાઈ હુકમને ભંગ
કરી જાણજી કર્યું. તરત તેમને
ગીરફતાર કરવામાં આવ્યા તે સળ
થઈ. શ્રી જીન્નેર કેન્દ્રેન્સમાં તથા
શ્રીકાની એકપતા ઉપર જાણજી
કરનાર શ્રી. કુન્દલમલજી શ્રીદીવાના
તેઓ સુપ્રત છે.

શ્રી. પરમાનંદ કાપડીયા

“જવાહર ડે” ના દિવસે ગીરફતાર
થઈ સાત માસની સખત સજા
મેળવનાર યુવકનેતા.

શ્રી. દીર્ઘિલાલ ભણસાળી

ધરાસણની શાકમાં છ માસની
જેલ ભોગવી છૂટા થયેલ વીર.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

વસપાતો ન મેં જોરે ન હોય: કપિલાદિયુ ।

સુક્તિમદ્ વચનં વચ્ચે તથ્ય કાર્ય: પરિમહઃ ॥

શ્રીમદ્ હરિભદ્રસુરિ.

ભાઈ પરમાનંદ.

તેમને જોળખાવવાની શી જરૂર? ભાવનગરના સુપ્રસિદ્ધ કુટુંબના એક નખીસ, જેનું સમાજમાં મહેતાજી તરીકે મહા-હુર થયેલા શેઠ કુંવરજી આણંદજીના આપુત રતનને સર્વ ક્ષેત્રે જાણે છે. ધર્મસુરત કુટુંબના આ ધર્મોપાસક વંશજને-આ કેળવણીના હીરાના વ્યાપારીને, તાલેતરમાં ઇન્ડિયન મેરચન્ટસ એસોસિએશનના સભ્યનારને અને સુરકોને હાકલ કરનારને સમગ્ર સમાજ પીછાણે છે.

ભાઈ પરમાનંદ એટલે એક હસમુખો અને સારો, સમજાવી અને શાંત, સેવારસિક સમાજસેવક. જાપતાં, બેઠતાં અને કામ કરતાં ચમતે નહીં જાણનાર, નિષ્પાવસતા અને નીહરતાથી ભરપૂર, સ્પષ્ટ વિચારક, અને જુદાંજુદાં પશુ હાડાપશુ આપનાર, સાકુઓને પશુ સમી સંકુનાના પાંદ આપનાર.

જૈન કેન્દ્ર-સ્થાની કન્વેન્શનની અને છેલ્લી બેઠકના વખતે, અનેક યુવક પ્રવૃત્તિઓમાં તેમજ સાંસ્કૃતિક અને સૌષ્ટ્ય હીલસાલોમાં વિશાળ ધર્મભાવનાવડે સમાજને દોરવાનાર, કેળવણીના પ્રયોગમાં રસ લેનાર દેવભક્તિ, દેવભક્તિ વિષયોને જાણનાર, અહિંસાને યુક્ત રીતે પાળનાર, દેવભાવને તિલાંજલી આપનાર, શ્રી મહાવીર જૈન વિજયવતી સાચી ઉત્પત્તિમાં આજ કાલ લેનાર, આંખોનાં સ્વમાન સાચવનાર અને સર્વેને સરખી રીતે પરમ આનંદ આપનાર ભાઈ પરમાનંદ, તમને અમારાં અનેકશ: ધન્યવાદ છે. તમારા આત્મ જોગથી-કામ ધર્મથી તમે સ્વકુળ, જૈન સમાજ અને સમસ્ત હિંદને દીપાવેલ છે. તમારી રાષ્ટ્ર સેવાને અમારાં હૃદયનાં અભિનંદન છે.

ભાઈશ્રી પરમાનંદને—

આખરે ભાઈ પરમાનંદ શાહી મહેલના અતિથિ થયા. એ રાષ્ટ્રના મુંબા સેરક હતા. મહાત્મા આંધીજીની પહેલી અજળ સમયે એમણે વડોદરાની હીમી મેળવેલી. કાકા કાલેલ-કર સાથે એમની મિત્રતા રહી એટલે આંધીજીના સિદ્ધાંતનું પાત મૂળથી કરનાર તે કષ્ટ રીતે વડોદરાત કરી શકે? આમ પ્રાપ્ત કરેલ પદવીનો મોઠ ત્વજ એમણે હવેસતતા વેપારમાં જુકાવ્યું. હુંક સમયમાં જીસના વેપારી તરિકે એમની કાર-કિર્દી જળકી રહી. ભાઈ પરમાનંદ 'લક્ષ્મી નામ તથા ગુણ' એ વચન અનુસાર સર્વ ક્ષેત્રોને 'પરમ આનંદ' આપનારજ છે. ભલભલો વિરોધી પણ તેમની સાથેની વાતચિતમાં જરમ બની આવેલ છતાં શાંત બની જવનો. એ યુવ-પરમાનંદની વાણીમાં છે.-મદ્દ સ્વરે, ધિરજથી વાત કરવાની પ્રવૃત્તિમાં સમાયેલો છે. વકતૃત્વદક્ષિત અને લેખનકળા એ ભાઈને શરૂથી વરેલા છે. એથી તો જૈન-જૈનેતર સમાજમાં પરમાનંદ આટલી ખ્યાતિ મેળવેલી છે. હીરાના વેપાર અર્થે મહાસતી

મુસાફરી કરનાર પરમાનંદે એ સંબંધી, ત્યાંના વતનીઓની રીતભાત સંબંધી જે મનન કરના લાઘવ લેખ 'કુમાર' માસિકમાં લખ્યા છે એ વાંચી ભાઈશ્રીના અભ્યાસ ને સાદિલ પ્રેમ માટે માન ઉપજાવવા વિના કાગળેજ રહે !

જૈન સમાજમાં એમણે શ્રી. કુંવરજીભાઈના નખિરા કરતાં, જૈનધર્મ પ્રકાશમાં 'આધુનિક જૈનેશ્વ' કળાવિદિત ધાર્મિક જીવન' એ નામના લેખના લેખક તરિકે વધુ પિછાને છે. બાલે એમના વિચાર સાથે મતદેર સંભવે છતાં એ લેખ જાણી એમણે વર્તમાનકાળના જૈનેશ્વ મનોદશાને સાચો વિચાર રજૂ કરેલ છે. અભ્યાસવિદ્યા ધર્મજનુની ખંડુઓને જાણુપર સોંપી જેઓને યુદ્ધિપુર:સર વિચાર કરવાની શક્તિ છે. એવાઓને આજે પણ એ લેખ સંપૂર્ણપણે વાંચનાં એમાં રહેલા રહસ્યની અને એના લેખકમાં વાસ કરી રહેલ અજળ અવલોકન શક્તિની આંખી અવરખેમ થવાની

ભાઈ પરમાનંદને બારેત વર્ષની જૈન જનતામાં ધરોધર ને આખાળ રહ પ્રસિદ્ધ કરનાર વ્યક્તિમાં શ્રી રામચંદ્ર બજાવું નામ જૂલી સકાય તેમ નથી. એમના લખાણ અને વિચાર સામે આંખો મીચીને કુલેડ (ધર્મ યુદ્ધ) કરનાર એ અમૂલ્ય સાધુ (?) છે. એમનો આશય ધર્મના નામે ભાઈ પરમાનંદ પર હુમલો કરી, એ રીતે ધર્મી વર્ગને ઉશ્કેરી મેલી, ભાઈ પરમાનંદને તારિતક-અધર્મી દરાવી સંઘ બહાર દાખવા સુધીનો હરી પશુ કાચને આંચ આપતી નથી એ ન્યાયે શીમાનની વાતને કેટલાક ચાડરીયા ભકતો સિવાય કોઈએ સાંકુ ન આપવાયી, એમની ભાવના વંશા નિવડી છે અને પાંચામ એ આજુ' કે ભાઈ પરમાનંદને જોળખનાર ને જાણુપરનું વર્ણન અતિ વિરુદ્ધ જન્મુ છે. એમના લેખો પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ થયાં અને સર્વ જોગ્ય જન્મ્યા. પરમાનંદના જેલ જતાં સુધી એ મેહેજીરા વાતવાતમાં એમના પર મનમાનતા વાક પ્રકાશ કરતાં અને હોયોક કહેતાં કે 'આંધીજીના નામ મોટી મોટી વાતો કરનાર કેમ પરમાનંદ જેલમાં જતાં નથી?' એ આડંબર પ્રિય બહેઓ આ મુક સેવકને ક્યાંથી જોળખી શકે? ત્રિવેપારલેમાં પરમાનંદ મૂળથીજ આજેવાન કાપવાદક હતા. પશુ સમય આવ્યા વિના જેલો ભરવાયી શું લાભ! એ ભાઈ ચાજનાર નહિં પશુ કામ કરનાર છે ગમે તેવા તીખા શબ્દોની ઝડી વચ્ચે અને ઉકળાટના મોખ સામે એ ભાઈ હૃદયનું સમલેલપણું જાળવી શકે છે અને સમતાનું સુખ અનુભવી શકે છે. આ વાતને નહીં સમજનારા પ્રેમકાભાઈઓ મરજી માફક લેવે તેમાં શું નવાઈ? હવે તેમને નજર સામેનું કાર્ય નિરખી માથું ખંજવાળેજ છુટકો. પરમાનંદ તો સાચો રાષ્ટ્ર સેવક હતો અને છે પણ પોતે દંબી હતા એ કડવે ધુંટકો ગમે ઉતારવાનો રચો.

જૈન યુવક સંઘના એ સુરખારને સમાજ-રાષ્ટ્રના એ સેરકને અમારા સાચા અભિનંદન! યુવક સંઘની પ્રવૃત્તિઓ ભાઈ પરમાનંદ વિના સુની લાગવાની અને યુવક સંઘના મુક્તનીઓને તેમના વ્યક્તિત્વની ઉચ્છ્રેષ્ઠ સાલવાની પરંતુ યુવક સંઘનું સુકાન જેઓના કાચમાં છે. તેઓની દ્રશ્ય દ્રવ્ય મેરકાપ છે, એ પણ આપણે વિચારવાનું છે.

અંતમાં એટલીજ પ્રશ્ન પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ કે રાષ્ટ્રની સેવા કરતાં જેલ મહેલના અતિથિ થનાર ભાઈ પરમાનંદ આપણી વચ્ચે સત્વર પાછા આવી પુન: સંઘના સ્થાની બની આપણું કાર્ય આગળ ધપાવે અને રાષ્ટ્રની સેવા કરી જૈન સમાજને દિપાવે.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ તરફથી જાહેર સભા.

પરમાનંદ કાપડીઆને અભિનંદન.

શ્રી જમનાદાસ એમ. મહેતા અને શ્રી મતી કાન્તાંબહેન વિગેરેનાં સુંદર વિવેચના.

જૈન યુવકોએ સ્વદેશીનું કાર્ય ખૂબ જોરથી ઉપાડી લેવું જોઈએ, ત્યારે જ ખરૂં અભિનંદન આપ્યું ગણાય.

મુંબઈના જૈન યુવક સંઘ તરફથી શ્રી. જમનાદાસ માધવજી મહેતાના પ્રમુખપણા નીચે થી. પરમાનંદ કુંવરજી કાપડીઆને અભિનંદન આપવા એક જાહેર સભા મુંબઈ માંમરેશન જૈન સભાના હોલમાં શુક્રવાર તા. ૨૮-૧૧-૩૦ ના રોજ (રવિ ૨૧) બાદ વાગે મળી હતી જે વખતે હોલ જનતાથી ચિકાર ભરાઈ ગયો હતો. શરૂઆતમાં પ્રમુખસ્થાને શ્રીકૃત જમનાદાસ મહેતા બિરોજ્યા બાદ બાઈ મણિલાલ જયમશે વહેમાતરમનું ગીત ગવરાવ્યું હતું અને સભાએ ઉભા થઈને રથપૂરક ઝીંટણ હતું. બાદ પ્રમુખશ્રીએ કહ્યું કે સદામહારથો, પ્રમુખ તરિકે મને આજે આપ સર્વેએ જે માન આપ્યું છે તે માટે આપ સર્વેનો આભાર માનું છું. બાઈ પરમાનંદને જેલ મળી તે બદલ અભિનંદન આપવા આપણે એકઠા મળ્યા છે. આજે જનતા ગાંધીની ચંદ્ર મંચ છે કે જેની સાથે પોલીસ આવશે એ જરૂર દેરામંડલ હોવો જોઈએ. આજે પોલીસનો ડર કે જેલની ભીતિ રહી નથી. હવે આશુત્થ કાપડીઆના સંજ્ઞામાં જે દેરાવ રચ્ય કરવાનો છે તે માટે હું મીં જરોડીઆને વિવેચન કરવા બલામણુ કરીશ.

આપણું આજનું કાર્ય થી પરમાનંદને અભિનંદન આપવાનું છે. એ બાઈને માટે ભાગ્યેજ કોઈ પણ યુવાનને માન ઉપજવા બગર રહેવાનું. તેમનું જીવન સાદું અને મહેસો સદા આનંદિત, એવજી રપટ વહતા, સ્વતંત્ર વિચારક ને નિર વહતા ને જીતમ પ્રકારના લેખક છે. કોન્ફરન્સ સમયનાં તેમના વિવેચનો એ વાતની સાક્ષી પુર છે. દેવદવ્ય જેવા વિષયમાં તેમને સ્વ વિચારો બહાર પાડવામાં જે દિગ્ભત દાખવી છે તે માટે સૌ કોઈને માન ઉપજે તેમ છે. જુનનેર કોન્ફરન્સ વેળાએ તેમણે બંધારણ સંજ્ઞા કલમ ફેરવવા સાથે તેમણે સળંગેકટ કમિટિ અને ખુલ્લી બેઠકમાં જે લડત ચલાવી તે જોતાં તેમણે જે નિરતા દેખાડી આપી છે તે સૌ કોઈને વિદિત છે.

ફેળવણી તેમજ ધાર્મિક વિષયમાં તેમનો ફાળો પ્રશંસનીય છે. યુવક સંઘ માટેની તેમની સેવા સારી રીતે જાણીતી છે. રાષ્ટ્ર સેવામાં તેમણે વાલેપારસેમાં શરૂથી ભાગ લીધો છે અને એનું જે પરિણામ આવ્યું છે તે આજે આપણે બધા જાણીએ છીએ. એ રીતે વિવેચન કરી મીં જરોડીઆએ નીચેનાં દેરાવ મુકયો હતો.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘની કાર્યવાહક સમિતિના સભ્ય, જૈન સુધારક અને શ્રી વિજાપારવા મહાશયના આગ્રહ સમિતિના

સરમુખત્યાર શ્રી. પરમાનંદ કુંવરજી કાપડીઆ, બી. એ. એલ. એલ. બી. જેઓને દેશસેવા કરતાં જેલ મળી, તે બદલ આ જાહેર સભા તેમને દાર્દિક અભિનંદન આપે છે.

મોહનલાલ દી. ચોકસી

પરમાનંદભાઈ જે કે સૌ કુંવરજી આજુદજના પ્રજ્ઞાત કુટુંબના નજિરા છે છતાં જૈન સમાજ તેમને સ્વતંત્ર લેણક તરિકે વધુ ઓળખે છે. તેમની અવલોકનશક્તિ અને અભ્યાસ ક્ષમતા એ એમના જૈન ધર્મપ્રકાશમાં આવેલા આધુનિક જૈનોનું કળાવિહીન ધાર્મિક જીવનવાળા લેખ વાંચવાથી સહજ જ્ઞાન થાય તેમ છે. તેમના વિચારો સાથે ભલે મતફેર હોય એથી તે બ્યક્તિત્વ જ્ઞાતિ થાય છે. એમની રપટ લેખનકળા સામે સાધુવર્ગનો એક ફદવર્ગ ઉત્કેરાવ્યો છે એથી ભાઈશાની પ્રજ્ઞાતિમાં વધારો થયો છે. રાષ્ટ્ર સેવા જર્ણલો તે બાઈ પરમાનંદે તાજ પાસ કરેલી બી. એ. એલ. એલ. બી. ની હીમીને ઓડી દીધી અને તદ્દન નવી સાઈન જલેરાતની રવીકારી. એ રાષ્ટ્ર સેવામાં ભારથીજ રંગાવલા મુંબા સેવક હતા. એમનું અભિનંદન આપણે એમના જેવા ભોગે આપીનેજ કરી શકીએ.

અમીચંદભાઈ

સમાજક કુદરિઓ સામે જળથો જગજગતાર જળવાજોર બાઈ પરમાનંદ યુદ્ધનું રણચિંત્ર વાગતાંજ લડવૈયા તરીકે જહાર આપ્યા. રાણીથી સામાજિક હલખને જીતી લેવાનું કાર્ય એ બાઈને માટે સહજ હતું. ભારત માતાની મુક્તિ માટે સમ-રાંચજી ચાલતો હોય તે વેળા સામાજિક પ્રયોગને સંજાળવાના ન હોય પણ ભારત માતાના ચરણે આપણથી ધરાતું હોય તે અખ્યં ધરી દેવું ધટે' એ બાઈ પરમાનંદના શબ્દો છે એ રાષ્ટ્રના મુંબા સેવક હતા. મળવળની શરૂઆતથી કામ કરનાર એ બંધુ આજે જેલ મહેલમાં જવાથી વિજામની હકની રજાએ ખાતે થઈ. પરદેશી વસ્તુને બ્યડુ તે પ્લેગના ઉદરને રપસ કરવા જરાજર છે. આજે શું પરદેશી વસ્તુ ખરીદવાનો સમય છે? જે સાથે હજારો દેશનેતાઓ અને કુલીન સન્મારીઓ સંકેતે સહન કરી રહી છે તે વેળા આપણે પરદેશીનો મોહ છોડવા જેટલી પણ પ્રતિજ્ઞા ન કરી શકીએ? મોહનલાલ પાનાચંદ બાઈઓ પરમાનંદને અભિનંદન આપતાં એમની નિરતા અને સ્વતંત્ર વિચારક શક્તિ માટે વિવેચન પધ્ધતિમણીલાલ મ. શાહ અને મનમુખલાલ વિવેચન કર્યું હતું.

કાન્તાબહેન આંકવાળા

જે કાન્તાબહેન અભિનંદન આપવાનું છે તેમનું જીવન સામાજિક મને પણ ધણી આનંદ થાય છે કેટલાક એવા પણ છે કે જેમને આ જડન વેળાજ જીવન જીવવાની શરૂઆત કરી છે. પણ આ વક્રીલાતનું જીવન દોષિત ને કાવાદાવાશથી 'લાગુ' એટલે શરૂથી જ મુઠ્ઠી દીધું એટલે એ વધારે અભિનંદનને પાત્ર છે. શરૂના બંધનોએ જેમણે મોટીઓ કરતાં પણ વધારે તીવ્ર છે. સુવર્કામાં જે ચેતના એ કાન્તાબે પ્રેરી છે તે મોટા આજે આપણને વધુ આનંદ થાય છે. આજે જ્યારે કોમની સભા છે ત્યારે એટલા તમે નિશ્ચય કરો કે તમારી સમાજમાં દેશી વસ્તુ વાપરવાનું કહેણ ધરોધર પહોંચાડો. રાષ્ટ્રની યજ્ઞવળનો આધાર દેશીના પ્રચાર ઉપરજ છે. પરમાનંદજીના ખરા અભિનંદન કરનારે ખાદી પરિધાનમાં હાથમારનો વિચાર ન કરવો ધરે.

બધા જાણ્યો અને જાહેરો વીર જાતી આજેજ જડાઈમાં જોડાય અને દેશને સદાશક અને નહિતર તમારું જીવનર એજે મધું સમજાવો.

પ્રમુખશ્રી

મારે અન્ય રચને જવાનું છે. પરમાનંદજી માટેના કુલુશાન સમર્પીની આશા ફળીજીવ થઈ એમનું જીવન સર્વાંગી હતું. આજથી તેમના કાર્યથી, પુત્ર વડે કુળની જોગખવાઈ થવાની. અભિનંદન આપનારાની સંખ્યા કરતાં લેખારાની એટલી બધી વધી જઈ છે આપણે કયા રાજ્યો વાપરવા તે વિચારવાનું રહેશે. કેમકે એવો સમય આવવાનો છે. એ માટે આપણી સરકારનો આભાર માનવો રહ્યો મહાત્મા ગાંધીજીની યજ્ઞવળ સમસ્ત જગતનું ખ્યાન ખેંચી રહી છે તેનું મુખ્ય કારણ એ છે કે સત્ત્વ સમજવા પછી એને માટે પ્રજા-કુરુજન કરવાની તૈયારી હોય તેમાંજ એનું રહસ્ય સમાયેલું છે. ચોમાસુ જરૂર થાય એટલે જો કોઈનું ખ્યાન મુંબઈ તરફ પડે વેપારીઓ વેપાર કરવા આવે અને મોટા સાકુ સતો મોટા વેચવા આવે. શું જામડામાં અજણ જીવોને ગેલવ આપવાને નહોતો? એવી રીતે વેચવા આવનારો કેવળ ધન મેળવવા આવે છે. મહાત્મા ગાંધીજી એ સત્ત્વ ને અહિંસા મટે બંને વેચવા છે. માટે આજે જીવન તેમના પ્રત્યે આકર્ષિત છે. એ સંતનું જીવન પ્રેરણામય છે.

આટલું તો કરવું જ ધરે.

વર્તમાન કાલે સમાજને અગર ન્યાયો મુખ્ય રીતે કેવળ કલેશ કંકાશના કામેમાં સામર્થ્ય અને ધનનો દુરુપયોગ કરતી દ્રષ્ટિએતર થાય છે. એમાંથી હવે તો એણે હાથ પોત્ત તાખવાજ જોઈએ. સમાજના અગ્રેસરો જરા વિવેક વાપરી દેશકાળ તરફ દ્રષ્ટિ દોડાવે, સત્ત્વ કરતી પ્રજાના સંગઠન તરફ ખ્યાન આપે, અને હાથના તપકે વિખરાયેલી સકિતને એકત્રિત કરી શું કરવાની જરૂર છે એનો નિર્ણય કરે તો સમજી ગણતા વર્ગમાં એ જ્ઞાતિ સંસ્થા તરફ જે તિરસ્કારના જીભ-રોપણ થઈ રહ્યા છે તેનું ઉન્નયન થશે અને દેશની મુક્તિ સ્વયંમાં ઉકત સંસ્થા એક પ્રયજ્ઞ સાધનરૂપ થઈ પડશે.

એક ખાદી પ્રચારનો પ્રયત્ન હાઈએ. પ્રત્યેક સમાજને એને અપનાવી લેવાનું ઉચિત ધારે તો શું આજે એ જીજ્ઞ

શ્રી. મનુભાઈ ઝવેરી

કેવિસ જુલેટીનના તંત્રી,
જેમને સાડા તેર મહીનાની સજા થઈ છે.

ધરોધર વપરાતી ન જાતી શક કે? જેનો માટે ખાદી એ કેવળ દેશ લાભણીને પ્રાપ્ત નહિ પણ અહિંસાની દ્રષ્ટિથી જોતાં ધાર્મિક સત્ત્વ પણ છે. પરદેશી કપડા વાપરવાથી વાનિક દિલ્સના લાગીસર થવાપણું દરેક લેન મટે છેજ. તસ જીવોની દિલ્સનો જોયો સંભવ વંતરવા કાપડમાં છે તેવો ચરખે તૈયાર થતાં ખદરમાં નથીજ. જેનો જોયો દેવે તૈયાર થતી વસ્તુ વાપરવામાં પુન્ય વાને ધર્મ નથી માનવા શું? જે જ્ઞાતિ નાવિકા અન્ય પ્રકારના કાપડોનું પાકન જ્ઞાતિજીવો પાસે પલાતી રાકતા હોય તો દેશ અને ધર્મ માટે આટલું કરવું એ તેજો માટે સદજ છે. દેશની ચળવળમાં રંગાયેલા સંખ્યાબંધ નરનારો આજે જ્યારે રવેરજાન પૂર્વક ખાદી ધારણ કરી દેશના કરોડો નિરાધારને આશુવિકાનું સાધન પુર પાડવાના નિમિત્તજીવ જાતી રહેલ છે એ કાલે સમાજને સામાન્ય પ્રકારના નિયમ કરવા માગથી આ ચળવળને પૂર્ણ જોર મળવાનો ચોક્કસ સંભવ છે.

દેશના ઉદયમાં પ્રત્યેક સમાજનો ઉદય સમાવે છે એ સુત્ર એ વધાર્યું રીતે સમજાવું હોય તો આ કાર્યમાં જેનોના પ્રત્યેક ફિરકાએ અને એમાં સમાયેલી દરેક જાતિઓએ ખાદીને અપનાવી લેવાનો સચાલ ઉપાદી લેવો જોઈએજ.

ખાદીમાં આજે સંખ્યાબંધ તરેહ ને જનો તૈયાર થાય છે. આજે તે પહેલાના જેવી જાતિ જાતી ને ખરખચડી નથી રહી. એમાં તો ધણી ધણી સુધારો થઈ ચુક્યો છે અને ચાલુ થયાજ કરે છે. આજે એની કિંમત સામાન્ય માણસને પણ પોષાય તેમ છે. અજગત, સુખશિક્ષિત પશુલાગાને તે ન રૂએ તો બુદ્ધી વાત છે: જે આજે એટલા કદને પણ જ્ઞાન કરવામાં કાળા ગળી જતી હોય કિંવા પોતીજનને જાણ નહોતો હોય તો ઉઘાડા શરીરે પ્રજુથી વીર માદક સંખ્યાનીત ઉપ-સર્જના સામનો રી રીતે કરાશે એનો કંઈ વિચાર કર્યો છે? વીરના સંતાનો તત્ત્વ સમજતા થાય. તમારા ધરતી વસ્તુને વિજીનો, અને સારી શમાજમાં એનો પ્રચાર કરી અન્યને ઉદાહરણરૂપ બનો.

ઓ

?

અણુદીકાને દેખવા, આધુનિક લેવા તાગ;
સતની સીમે લેખવા, જોળન માટે જાગ.

* * *

ભાષ પરમાનંદ એટલે ?—

આ પ્રશ્નને જવાબ લેવાને શબ્દોમાં આમ આપી શકાય:
‘મણિપુલ્લં લોકાવિદ્યં ન કર્ણાયં ન આચરણીયં’ એ
નિરંતર શિષ્યામણુ રૂપે ધરવામાં આવતા મુખના પ્રયોગની
પાછળ રહેલી મનોદશા રહ્યો યુદ્ધના મોરચા માંડનાર જેન
જગતને એક ‘અંતરેયર શુભાન’!

—ભાષ પરમાનંદને પ્રથમ દ્રષ્ટિએ ઝોળખી લેવાનો
દાવો કરનાર આ અભિપ્રાય સાથે સંમત નથે ચાલ. પણ
એટલું નોંધી લેવાય કે :

“શાન્ત જગતના આગર નીચે વડવાનજ નજ હે.પ એમ
માનવું એ માત્ર કુદરતની અવગણનાજ છે.”

* * *

ભાષ પરમાનંદ એટલે કથાપ્રિય આત્મા : કથાવિહીનતા
એમને ખૂંચે છે એમ નહીં-એમને હંધ દે છે. એટલેજ
એમનો આત્મા માત્ર પોતે નથી કરતો પણ એમને બંડ
કરવા પ્રેરે છે.

—‘આધુનિક જીનોત્તું કથાવિહીન ધાર્મિક જીવન’ એ
લેખ એનો સન્મેષ અને પ્રલજ્જ પુરાવો છે.

* * *

ભાષ પરમાનંદ એટલે સ્વતંત્ર વિચારક અને નિર
સુધારક : શબ્દ અભિના ઉપાસક-સાક્ષર અને વક્તા :

—એમનો કોઇ પણ લેખ કે કોઇ પણ પ્રસંગે એમણે
આપેલું ભાષણ તપાસી જાવ. એમાં તમને એમની સ્વતંત્ર
વિચાર શૈલીનાં રચક દર્શન થશેજ. કોઇ પણ વિષય કે
પ્રશ્ન પરજે એમને જીવંતકાળના આધારે કોષવાના કે ટાંક-
વાના નથી હોતા. તેઓ તો જીવંતકાળમાંથી પ્રેરણાનાં અમૃત
પી. પચાવીને આપણી સમક્ષ એમની સુંદર અને વિશિષ્ટ
એવી સમીક્ષક શૈલીમાં, સૌમ્ય અને મધુર શબ્દોદાર સ્વતંત્ર
વિચારોનો પ્રવાહ રેલાવે છે. આપણી આસપાસ ચેતનમય
વાતાવરણ ઉજીર કરે છે અને અંતરમાં કોઇ અનેરી જાવના
હારી, મીઠાશથી આપણને તેમના દ્રષ્ટિબિંદુથી વિચાર કરવાની
ફરજ પાડે છે. સમાજના કોઇ પણ સગવડ પ્રશ્ન પરજે
ઉપમાં ઉપ વિચારો આપતાં મગજ પરનો સહેજ પણ કાણુ
શુભાખ્યા સિવાય તેમને જે કહેવાયું છે તે તે કહેજ અવ છે.
અને એ રસ પ્રવાહમાં તજજતા વાંચક કે શ્રોતાના હૃદયમાં
પોતાને જે કહેવાયું છે તેની આગાહ જાપ પાડી દે છે.
કારણ કે એમની દલીલ કેવળ દલીલ નથી હોતી. પણ તેમાં
વિચાર મંથનને અંતે મેળવેલુ સત્વ કારણકાર ભરેલું હોય છે.

* * *

ભાષ પરમાનંદ ભલે કદાચ મમતાળુ મિત્ર જહુ લેખના
હશે. પણ એમના સહયસમાં આવનાર કોઇ પણ અખિત
સાક્ષી પુરશે કે એ સહાય રનેલી તો સૌ કાષ્ટના ધણ રહે છે.

પ્રથમ દ્રષ્ટિએ ભાષ પરમાનંદ જરા અત્યંત જાને. પણ
અનુભવે એ જાણમાં જાવનું ધર્મ કે લક્ષ્યોના મદ નથી.
એની ખાતરી આપવી પડે એટલા તેઓ નિખાલસ, મળતાવડા
અને આનંદી છે.

—અને માર્મિક વિનોદ એ તો કદાચ એમને રચનાવ
સિદ્ધ કરી એમ કહી શકાય.

* * *

ભાષ પરમાનંદને પીઠજીનારા જીના જોગીઓ કહે છે
કે : ‘તેઓ જગતને જાવનાવાદી છે.’ જેન સમાજ-કદાચ
આખો નહીં તો મોટો ભાગ-એ માનવાની મઠ કાલ મુધી
ના પાડતો હતો. જીના જોગીઓ કહે છે :

“ધારાશાસ્ત્રીની પરિક્ષા પાસ કરી પણ શરૂઆતમાંજ
એ ધર્મમાં એમને નૈતિક દ્રષ્ટિએ કથાવિહીનતા દેખાઇ. તેઓ
પાછા ક્યાં અને હીરાનો વેપાર સ્વીકાર્યો.”

“જીના વિચારો સેવનારાઓનો રોષ બેઠારી લઈ રહીની
એટલે પોતે તોડી નાખી અને બીજને તોડી નાખવાની
સક્રીય પ્રેરણા લેખન અને વાણીદારા આપી.”

“દેશી રાજ્યોના જીવંતકાળે જીનાની તલવારના કામની
પરવા કર્યાં સિવાય કા. રા. પરિપદને સાર્ણ જનાવવામાં
પોતાની ફરજ બજાવી.”

“ધાર્મિક જોગનો ધળારો લઈ બેઠેલાઓને પણ ધડીસારે
રથજાવી દે તેવું કાનિત્યું એક જગતને મોજી જેન સમા-
જમાં જાવવાનો પ્રવલ્ન આદર્શો-અંશત : સફળતા પણ મેળવી.”

—અને આપણે ઉમેરીએ કે—“એમણે આપેલો
આત્મભોગ જોવા વળી એમને સાચા જાવનાવાદી નહીં માન-
નારાઓને મઠ કાલનો અભિપ્રાય આજે ફરવોજ પડશે-એ
તેઓ અંતરના સાચા હોય તો.

* * *

અને આમ મંજીરપણે અઠગ કચલાં ભરતા ભાષ પરમાનંદે
શાન્તિ શુભાખ્યા સિવાય પોતાને શું કહેવાયું છે તે વ્હીલથી
રહમજાવવાનો પ્રવલ્ન કરી, મૌન રહેવાથી સામા પક્ષની ઉદ-
તાપને, અવળચકાઈને કે વેર રૂપિને કાપી દેવામાં સફળતા
ભલે ન મેળવી હોય પણ યોગ્ય કમીજુ કૌશલ્ય એ દિશામાં
તેઓ પોતે તો એક પગલું આગળ વધવાનું દુકશે એમ
જરૂર કહી શકાય.

* * *

મેલા ભારતીએ આદરેલા મુકિતપક્ષના એ અધ્યુની
પ્રેરણાનાં અમૃત એમણે પીધાં અને પચાવ્યાં છે એની શંકા-
ખોરો કે દીકાખોરોને પ્રતિતિ આપવા માટે નહીં પણ
‘આઠ દીની આ લાડમાં પોતાનાથી બનતો જયો ફાવો આપ-
વાની ફરજની ફરજ-‘રમ’ છે.’ એ જાવના પ્રેરણા તેઓ આ
લાડમાં જોડ્યા. અને આઠ માસ પર્વંત મૌનપણે સતત
કર્તવ્ય પરપણુ રહી કરેલી સેવાના બદલામાં મુકિત મંદીરમાં
સાત માસ પર્વંત વાસ કરવાનો પરવાનો મેળવ્યો-કહે કે
‘આ વિશાળ કેદખાનામાંથી’ મુકિત બ-મા.

* * *

ભાષ પરમાનંદના જીવન પ-જે પ્રકાશ પાથરી તેમને
દોરનાર ‘એ પ્રિયત્વ જ્યોતિ’ આપણને પણ પ્રકાશનાં દાન
દઈ એ માર્ગે દોરો એજ પ્રાર્થના!

28/11/80

— FEDIST.

ચાલુ વર્ષના લગ્નોત્સવો ને આપણી ફરજ.

(લેખક: આર. સી. કેડારી.)

ભાવિ નવદંપતીઓને!

આપ સૌના લગ્ન નજીક આવે છે. આપ સૌ કેટલું સમજી શકો છો, કે સારોએ દેશ આજે સપ્ટેમ્બરની આઠાદી માટે ઝંખી રહ્યો છે. અનેક જૈન ભાઈ બહેનો કારણક્રમમાં દેશ ખાતર ગયા છે, અને નવ છે. રાષ્ટ્રપતિ જવાહર લાલ નેત્રેકે મોંઘાં બલિદાનેશ અર્પણ છે. ભારતનો સાચો સંત યશોદાની દીવાલોમાં પુરાયો છે. એવા કરોડોના વખતે લગ્નોમાં આપણે ધાગધુમ ન ઉભવી શકીએ. ખુબ સાદાઈ ને શુધ્ધ આદીમાજ આપણા જીવનનો મહામુલ્ય પ્રસંગ, લગ્ન ઉભવીએ.

દેશભરમાં લાડી પાલી રહી છે, અનેકનાં માથાં પુટમાં છે, બહેનો રાજ્યસીંહાની માફક પોતાનું સર્વસ્વ દેશદિત ખાતર આપી રહી છે, ભારતીયી, ખેડ, બેરુદ, રિજેરે સુજાતના વીર ખેડુએ પોતાના બહાલા વતનને દેશ ખાતર ઊડી અવલમમાં ઝૂંપડાં આંધી ટાઢ તડકા સાથે અનેક દુ:ખો સેવી રહ્યા છે. તેવા વખતે મિત્રાનો કે લગ્નમાં મહેશીએ ન ઉભવી શકીએ. ચાલુ સાલના લગ્નો ખુબ સાદાઈમાં કરીએ. ફડી અને વાહ વાહની જુડી રેવને મોવરા ખાતર વેડફતા પૈસા બચાવીએ, અને તેનો ઉપયોગ સમાજદિતમાં કે દેશદિતમાં કરીએ. આટલી સાદી ને સરળ વાત બાપી યુગરો તમે વર્તનમાં જરૂર ચૂકોશો?

આદીને અપનાવી ન હોય તો તમારા જીવનના આ અમુલ્ય પ્રસંગથી કાચમ માટે અપનાવી લેવાનાં જ ન હોય. આવી વડીલોને! સોનેરી તક નહિં સાંપડે.

તમારા કુમારો, ને કુમારીઓના લગ્ન જેવા મંગળ પ્રસંગે તમને લાખવાનું હોયજ નહિં! કારણ તમે સમજી છો, મુત્તદી છો, વણીક વેપારી છો, દાલના પ્રસંગને જાણો છો! એટલે બધો વિચાર કરીને આદીમખજ લગ્ન કરવાના નિર્ધાર કર્યા હશે! તમારા જેવા વહેવાર કુસળોના રાજ્યમાં વિલાયતી માલનાં નામનિરાત હોયજ શાનાં! જ્યાં નળનાઈથી દીલ ઢીલુ થઈ જાય તો સમજીને મજાલુત જનાવળે અને તમારી ખરી કમાઈના પૈસા પરદેશી મીઠા ખરીદ કરવામાં ખર્ચા દેશની કંગાલીયત દશમાં વધારા કરવાનું પાપ કરતા નહિ. યુવક મિત્રો!

વડિલો જુલો તો પ્રેમથી સમજાવજો, તમે નવસૃષ્ટિના સંજનદાર છો, ધારો તે કરી શકો છો, આવે પ્રસંગે લગ્નવસ આદીમાં થતા કુતુહલ ખર્ચા પ્રસંગ મજે વિનવિને શાન્તિથી જરૂર અટકાવજો. સ્વદેશીના પ્રચાર માટે તમને તો હવે કહેવનું હોયજ નહિં! કુરદીઓ, વહેરો, ખેડા ખવાલોની દીવાલો તોડવા કટીંગલ થતા હશે, કદાચ અભાર સુધી નિંદ્રામાં કાઢવું હોય તો અશુભ થશે. અને કામે લાગી જવું, આ મોંઘીયુગમાં આગલ અને વાતોડીયાપણું નહિ પાલવે.

તમારા સર્ગા સ્નેહિતોમાં આદી ને સ્વદેશીનો ખુબ જોરથી પ્રચાર કરો, અને મિત્રોના લગ્નોમાં આદી ને સ્વદેશી ખુબ વપરાય તેવા પ્રયત્નો કરવામાં રમે ચૂકતા! જમણો કે મેહશીલોમાં તમે તો તજ જમ શકો બીજાને પણ સમજાવો. જ્યારે આપા દેશમાં સમગ્રીની અને શોકનાં વાદળો ચેરામાં છે. તે વખતે જમણો અને મેહશીલો કેવાં, આનંદ કેવો, મજા કેવી.

સમાચાર.

વડોદરા-શ્રી વીર ધર્મ ઉપાસક જૈન યુવક મંડળની એક સભા તા. ૨૦-૧૧-૩૦ ના રોજ મળી હતી. તેને નીચે મુજબ હયાત કર્યો છે. સુજાત પ્રાંતિક સમિતિના સરમુખ્યભાર શ્રીમતી તો. સરલાદેવી અંબાલાલ શેઠ તથા તેમની પુત્રી સુદલાકુમારી અંબાલાલ, તેમજ મુંબઈ પ્રેસિસ કુમેટીનના તંત્રી મનુભાઈ એમ. ઝવેરી તેમજ વીરપારલે સમિતિના કાર્યકર્તા પરમાનંદ કુંવરજી વિરેરે જૈન બંધુઓના દેશ સેવાના કાર્યની કદરે સરકારે પીછાની તેમજ પોતાના મહેમાન બનાવ્યા છે તે બદલ તેઓને શ્રી જૈન યુવક મંડળના સભ્યો દ્વારેક અભિનંદન આપે છે.

ભાવનગર-અનેના વલિ અને વીરપારલેના સરમુખ્યભાર ભાઈ પરમાનંદ કુંવરજી જેઓને જવાહર કેના દિવસે પારલામાં ગીરકુતાર કરેલા તેઓને નવાધિસે અંગત વિશ્વાસ ઉપર છોડેલા અને કેસ નીકળવાનો તથા દિવસનો ગાળો મળતાં તેમના વહ પીતાને વંદન કરવા શનીવારે અને પધારતાં રેશનપર લગભગ ત્રણ દબરે ભાઈ બહેનોએ તેમનું સ્વાગત કરેલું. રેશન ઉપરથી તેમને સરખસ આકારમાં આંધી એકમાં લઈ ગયેલા અને સભા મહેલી ત્યાં ઘડુંજ માન આપેલું બાદ સર્ગા વહાલોને મળી વહ પીતાના આશીર્વાદ લઈ રવીવારે અત્રેથી નીકળ્યા ત્યારે પણ દબરે મમ્મસ વિદાય દેવા રેશને ગયેલાં.

સિદ્ધિપુર-મત ચોમાસામાં મુની અવદાતવિજયજી ભાવનગર ચોમાસુ રહેલા તે ચોમાસુ પુર જતાં કારતક વદ ૧૦ ભાવનગરથી વિદાર કરી નીકળેલા. ભાવનગરથી એક ભાઈને સાથે થઈ ગયેલા તેની લાપકાનનો કેટલું જાનનો તપાસ કર્યા સિવાય ચેલાના લોબી ઝુરમે રસ્તામંજ વરેતજ સામતી પાડે નદીના તાળામાં દીક્ષા આપી હોયો પકડાવી દીધી. ડાંડના અક્ષરે ડાંડો આપવો મુજબની રાખેતો તે સિદ્ધેર આવીને અને ભાદરવા સુદ ૧૧ કાળધર્મ પામેલા પં. મોતી-વિજયજીનો ડાંડો પડેલો તે નવદીક્ષીને આંધી ડાંડસજીની આંધી પૂરી કરી જતાં નવદીક્ષી મહારાજ માંગેશર સુદ ૩ સવારનાં ઉડી હતે ગયા છે તે દલુ પાછા વળ્યા તથી એટલે છુમંતર થઈ ગયા છે. સદ્ગુણે કંઈ હાથ મારીને ગયા નથી. અધોગ દીક્ષાના દિમાપતીએ એની આંખેથી પીગા ચરમા ઉતારીને લાવણત તપાસી દીક્ષા આપે તો સદ્, નહિં તો જૈનેતરોમાં સાસનની ફજેતી થવામાં જઈ રહેતી નથી.

અમદાવાદ-જૈન યુવ લીમની એક કાર્યવાહક સભા તા. ૨૪-૧૧-૩૦ ના રોજ મળેલી તેમાં નીચે મુજબ હયાત કર્યો છે.

“મુંબઈના જૈન આગેવાન શ્રી. પરમાનંદ કુંવરજી કાપડીયા (વીરપારલે મહાસભા સમિતિના મંત્રી) તેમજ અત્રેના શ્રીમતી સરલાદેવી અંબાલાલ, શ્રી. રતીલાલ તેલી, શ્રી. જયન્તીલાલ દલાલ, શ્રી. નરેતમદાસ નવાજ, વગેરેને દાલની લડતના અંગે સરકારના મેદમાન થયા બદલ આ સંસ્થા તેઓને દાર્દિક અભિનંદન આપે છે.”

આ પત્રિકા અંબાલાલ આર પટેલે ‘સ્વદેશ’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગાથા બીલીંગ, મસ્જીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ માં છાપી અને જમનાદાસ અમરચંદ માંધીએ નં. ૧૮૮, ચંદાઈગાળા બીલીંગ, મસ્જીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ મંથેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૧ છું.
અંક ૪૯ મો.

સંવત ૧૯૮૭ ના માગશર વહી ૩.
તા ૦ ૮-૧૨-૩૦

છુટક નકલ:
૦૧૧ આનો.

અયોગ્ય દિક્ષાના હિમાચતીઓને.

દીક્ષાધેલા મુનીરાજેની

ખેડામાં પધરામણી.

સંતાડેલા છેકરા માટે દોડધામ.

જૈન યુવકોનું પ્રસંસાપાત્ર કાર્ય.

ગઈ કાલે જૈન જનશાળામાં માતરથી વીદ્યાર કરી શ્રી. સાગરાનંદસુરી મહારાજ આડ યાજ્ઞ સાથે પધાર- હતા તેઓને અને પધાર- વામાં શ્રી ઉદેશ હતા તે અમોએ અમારા પત્રના ગયા અંકમાં દર્શાવી ખેડાના જૈનોને ચેતરણી આપી હતી અને આખરે જન-કુ પશુ તેમજ, જાનેની જૈનશા-ળામાં વહવાયુ સહેરના પ્રાણુ-લાલ નામના પંદર વર્ષની ઉમરના કુમળા બાળકને દીક્ષા આપવા માટે રાખ-વામાં આવેલા સંભળાતું હતું તેની ખાતરી થવાથી તેમજ તે છેકરાને બીજે કંઈ નક્કાડી મુકવામાં ન આવે તેની સુવચેતી રાખના માટે સ્વયંચેતકોએ સવારથી તે બપોરના ચાર વાગ્યા સુધી જુગ તરસ વેદી જેલ શાળાના મકાનમાં તેમજ તેની આજુ-બાજુ છુપી પહેરો રાખ્યો હતો. વળી તારથી તેના સમા વડાલાને ખજર આપવામાં આવતા તેઓ આજુ-દથી મોટર મારફતે અને આવી પહોંચ્યાં હતાં તેમાં પ્રાણુલાલની તાબેતર પરચેતર આ પશુ હતી. તેઓએ આવીને જૈનશાળામાં પ્રવેશ કરતાં મહારાજ પાસે બેઠેલા પ્રાણુલાલનો હાથ ઝાલી ઉઠા-કતા કેટલાક મહારાજોએ પોતાના ડાહ્યા કંઈ કર્યા હતા પરંતુ પ્રાણુસની મેળની કારણ જવાથી મહારાજનું કંઈ બળ ચાલી

સકળું નહોતું. પ્રાણુલાલને મોટરમાં બેસાડી સાજું-દ લઈ જવામાં આવ્યા છે. સરકુ પ્રાણુલાલ સાજું-દના સંધરી લખ-મીચંદ વેલસીના બાકને ત્યાં પરચેલા છે. આ છેકરાને તેના સમાવહાલાને સોંપાવા ખેડાના જૈન યુવકોએ જે શ્રમ લીધો છે તે જનવાદને પાત્ર છે. આવી રીતે છેકરાને છુપી રીતે સંતાડવાથી ખેડા જૈન કોમમાં ભારે ખજલખાટ થયો છે-તેમજ જૈનેતર કોમોમાં જૈન ધર્મની અને ખાસ કરીને તેઓના મુની મહારાજોની નીંદા થાય છે. દીક્ષા ધેલા મુની-સને જે તેમના માળાપની પરવાનગી લઈ દીક્ષા આપે તો-કાકને કંઈ બોલવાપણું રહે નહીં.

સામાન્ય સભા.

આ સંઘની એક સામાન્ય સભા ગુરુવાર તા ૦ ૧૧-૧૨-૩૦ ના રાત્રીના ૮ વાગે (સ્થા. ટા.) સંસ્થાની ઓફીસમાં નીચેના કાર્ય પરવે વિચાર ચલાવવા મળ્યો, તો દરેક સભ્યોને વખતસર આવવા વિનંતી છે.

કાર્ય.

- ૧ બહારગામના યુવક સંઘો તેમજ યુવકખંડુઓ જેઓ સભ્ય તરિકે હાખલ થવા છુટે છે તેઓને સંસ્થાના મેમ્બર તરિકે ગણવા કે નહીં તેનો નિર્ણય કરવા.
- ૨ નવા વર્ષનો કાર્યક્રમ નક્કી કરવામાં આવશે.
- ૩ મંત્રી તરફથી રજુ થતા કાર્ય પર વિચાર ચલાવવામાં આવશે.

લી.

રતીલાલ સી. કેહારી.

મંત્રી : શ્રી મુ. જૈ. યુ. સંઘ.

તા. ક. ચલુ વર્ષનું લવાજમ જે સભ્યોએ ન આપ્યું હોય તે બાકોએ તુરત પહોંચાડવા કૃપા કરવી.

કારતક વદ ૩ ની દીક્ષા.

અને લાલજાનના ઉપા-અધમાં પ્રખ્યાત થયેલ શ્રી રામ વિજયજીના યુગ્મે કાર-તક વદ ૩ ના દિવસે પાંચ બાકોએ લાવખવે દીક્ષા આપેલી તેમાં રાધનપુરના બાક મહાસુખ મણીલાલે પશુ લીધી હતી તે બાક દેવાદર હોવાથી દીક્ષા લીધા પછી એક લહેણીવાતે કાપ-દેસર પગલાં ભરવા તબવીજ કરેલી આથી શાસનપ્રેમી-ઓએ પતાવટ કરવા લાગવગ લગાડી મહેનત શરૂ કરેલી, જેના પરિણામે રૂ. ૧૦૦૦) માં પતાવટ થયેલી અને તેના રૂપીલા પાટણના એક ચૂદ-રચની પેઢીમાંથી આપવામાં આવ્યા.

દેવાદરને દીક્ષા આપવાની શાસ્ત્રો મનાઈ કરે છે. છતાં શ્રીઓ ઉપરવટ ચૂક દેવાદર ઇસમેને દીક્ષા આપવાથી મોટી રીશતે ભિન્ન થાય છે. છતાં અમે અમે દીક્ષા આપવાનો ધર્મ લઈ બેઠેલાની કયાં વ્યથા ઉપર છે.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

વક્ત્રવાનો ન મેં વીરે ન રોષઃ કપિલાવિષુ ।

સુક્તિમ્ વચનં વચ્ચ તથા કાર્યઃ પરિગ્રહઃ ॥

શ્રીમદ્ હરિભદ્રસુરિ.

યુવક મંડળોને.

યુવક મંડળોના સચાલકો! જાણો છો ન?

જે સમયમાં મહાત્મા મંધીશ જેવાએ સારા દિવસો નિર્ભયતાથી પ્રાણ પુર્ણ હોય, જ્યાંદરેલાય જેવા નરરતો સ્વતંત્રતા ખાતર જેવાની પુનરાગત કરતા હોય, અને દિવ માતાના સંખ્યાબંધ સાચા પુત્રો કટ્ટપરંપરાની જરા મન પરવા કર્યા વગર રાષ્ટ્રીય મહાસભના આદેશ ક્રીડવામાં એક તાર બન્યા હોય, એવા અમુક સમયે શ્રીચીરના સાચા તનુજને, રાજ્યની ચેટક, કુમારપાળના કુશીન વરાળે, બરે વિમલ-મુખલ કે વરુપાળ-તેજપાળને અમારા કહી શક મજા મજા થતી પુલાવનારા જૈનધર્મી સંતાનો ઉપમાં નજ પડવા હોય સજ્જાક ચતાંડુ કેડ ન હસે એ યુવક જાનો? પદરાખમે યુવક મંડળો કે આપણી લડત જેમ કેવલ રાજકીય તથી તેમ કેવલ ધાર્મિક નથી. આજના રાષ્ટ્રીય જંગમાં આપણે તેડેલા ફાળો આપીને પણ કાગલ વખતેનો ઉપયોગ સામાજિક બદોબતને નાશ કરવામાં વ્યતીત કરવાનો છે. કોન્ફરન્સના દરવાજોને અમલ કરાવવામાં આપણે સારા ભાગ ભજવી રાકીએ. એનો ભાગ થતો શોધી કઢાડવામાં આપણા કરતાં બાળેજ સારા દીકરીવે મળી આવે.

આપણે દરવાજો કાગમાંથી પસાર થઈ શક્યા છીએ એ પ્રાપ્તિ પણ વિસ્મૃતિનો વિષય ન હોવો જોઈએ. આજે તો કાર્યરત છીએ.

લગભગ આજે છે અને પારો કે એકાદે શુદ્ધ જાની બાળકોનો અવ બાળકા તૈયાર થયો છે તો તરતજ આપણે કાવંદાની અદાલતનો લાભ લઈ એ લગ્ન અટકાવી દેવા જોઈએ. અમદાવાદનો કિસ્સો એ બાળકમાં આપણી સામેજ છે. એવીજ બીજી બાબત તે બાળકનું સમાચાર મળતાંજ 'સારદા એક્ટ'નો સમિપારો લઈ તે સામે પણ ચક્રાક્રમેલી શકીએ. બાળ સંસ્થા કિંવા વાનર અને માંજ-રૂંડી સેનાએ ઉભી કરી અત્યારની દેશની કટોકટીની ધડીએ જેઓ લગ્ન વા બીજા નિમિત્તે વિદેશી વસ્ત્રોમાં, મનમમતા મિશ્રાનોમાં કે વાળ વગડાવવા આદિ આડંબર કરવામાં પેસાતો ધુમકો કરવામાં બ્યવહાર પાલન માની રહ્યા હોય તેવાઓને પ્રથમ સમજાવીને અને ન માને તો એ સામે પ્રયેક કીડવાલ ચક્રાવીને જોડપાઈ આપવાનું કાર્ય યુવકોના શીરેજ છે. આજે 'રડતું કૂટતું નહિ' કે મુખ પાછળ જમણ કરવા નહિ' એ સબોન્સારની કંઈજ અસર નથી. એવું માનનારા આપણે આપણી જોડિસેલી બહાર નિકળી, આસપાસ પકોરામાં કે આપણા રથાનમાં એવું જનતા ન પામે તો સાફ પ્રચાર કાર્ય માણજ સખવતુ છે અને કદાચ કોઈ ન માને તો એનો સામનો કરવાની તૈયારી પણ કરીજ સખવાની છે.

શ્રી

"શુક્રવારીઆ"ના નવો ફતવા!

એ કહેવાતો—

"કોન્ફરન્સની સ્ટેન્ડીંગ કમિટીને અણવાળેજ અહેવાલ."

રજી કરનાર

એ પડદા બીબી કાણ છે?

વીર સાસન તા. ૨૮-૧૧-૩૦ ના અંકમાં પાના ૧૨૫ ઉપર મોટા અક્ષરોમાં 'આખરનો ઇન્કાર રાખતી જૈન શ્વેતાંગર કોન્ફરન્સ' એ ફેલીંગ નીચે કહેવાતો 'કોન્ફરન્સની સ્ટેન્ડીંગ કમિટીને અણવાળેજ અહેવાલ' રા. કીરલાલ છ. શાહે રજી કર્યો છે.

આ આખો અહેવાલ વાંચતાં સફ સફ જણાઈ આવે છે, કે એ અહેવાલ આપનારનો આશય કોન્ફરન્સ અને તેના કાર્યકર્તાની વિરુદ્ધ એરી પ્રચાર કાર્ય કરવાનો છે. છતાં તંત્રી પોતાની નેધિમાં 'જાહેર હિતના ખાતરજ' આ હકીકત જાહેર કરતા હોવાનો દંભ કરે છે. પરંતુ અચૂત જનતા હવે ઉત્તરાય એમ નથી એવી 'શુક્રવારી' ખાત્રી રાખે.

જેખની સરખાતમાં જૈન કોન્ફરન્સના કારોગારને મનમમતા વિશેષણો લગાડી ભેખકના શબ્દોમાં લેખીએ તો 'સ્વતંત્ર મીનાજના બુના જનાલીસ્ટ મીન બહીલાલી'ની લેખક પોતાના શબ્દોમાં પીઠ થાખડે છે અને મનમાં કંઈક રખેલી બાકિતએને ઉદેશી મન હાવતા શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યા બાદ બનારસ યુનિવર્સિટી ચેર મહેના રૂ.ની દીપતી હકીકત નેધિ છે. ર. ૮૬૦૦૦) ના પાણાએ લાખ થવા જોઈએ તેના પચસ હજાર થઈ શક્યા" એમ મેટાલો વાળી લાંબુભાઈ કરમચંદ અને મોહનલાલ હેમચંદને "મારીપર શીરજોરી" કરનારા ચીરી આખી સ્ટેન્ડીંગ કમિટી ઉપર ઉતારી પડે છે.

વિશાવતી વસ્ત્રોનો ત્યાગ કરાવી, અને ત્યાં લગી ખાદી નહિ તો સ્વદેશી દાખલ કરાવવામાં પણ ઉક્ત નિયમ લાગુ પડે છે. પ્રથમ તો જાતેજ અમલકર્તા થવું જોઈશે. વચન કરતાં વર્તનની અગર અજળ અને વધારે છે. જ્યાં આપણા કાર્યમાં આપણા માટે કોઈ આંજળી નીધી સફ તેવું ન રહ્યું એટલે નિકળી પડવાનું સમાજમાં એ લેજા 'પ્રેમાજનને અમેન્ડમેન્ટ' પર જેવી ચર્ચાઓ સભા રથાનમાં થાય છે એ કરતાં પણ વધુ તીવ્ર ને કડક કરવાનો અવસર આવતાનો આમ છતાં હંકુ મગજ અને સરલ ઉદાહરણોને વજ સાર જગત થઈ શકે છે એવી ખાતરી રાખીનેજ આગળ વધતા જવાનું. સેવેલ પરિશ્રમ નિષ્કળ નયીજ જતો એવી શ્રદ્ધાનું વજ જંધન બાંધીજ દેવનું સુધારણા જેજે દેશમાં અને જેજે સમાજમાં થઈ છે તેનો હિતકાસ અવતોક્ષો તો વિવાજેવું જણાશે કે એના ઉકાશમાં કેટલાક આત્માઓની મરીશીટવાની શ્રુતિ અને એ અર્થે રખેજાએ સ્વીકારેલી ફરી રમતા જણાશે. બીજી બાજતો સંખંધમાં પછી વિચારીશું.

પણ આટલું ઉપાડી લેવાને સાફ આપતી તૈયારી છે કે કેમ? માનેસમતા પ્રત્યેક મંડળો તરફથી જવાબ મળે ત્યારેજ એ જણાવ. આપણું પહેલું બાને અતિ અગત્યનું કાર્ય સંકલિન થવાનું છે. આપણી ચેતન અવસ્થા ત્યારેજ પુરવાર થઈ શકે જ્યારે પત્રિકાના પ્રત્યેક અંકે કાર્યવાહીના ઉત્સાહ-જનક હેવાનો મળતા રહે.

રેન્ડીંગ કમિટિમાં તે દિવસે હાજર રહેલા સભ્યોમાંથી લગભગ પંદરેક વ્યક્તિઓનાં રેખા ચિત્રો દોરવાનો-ઓળખાણ આપવાનો- ગટર મુકાદમ ની કાપામાં પ્રવેશ કરવામાં આવે છે અને હાર ખાદ્ય આ કામ એજન્ડા પર નહોતું. એમ એકરાર કરી ફરતે એ જ સામાન્ય વાત નીકળતાં જે કંઈ બોલાયેલું તે બોલનાર વ્યક્તિઓનાં નામ આવી નોંધવામાં આવ્યું છે. બોલનાર વ્યક્તિઓના નામ નીચે મુકેલા શબ્દોમાં કેટલા ઘરના શબ્દો આહેવાલ આપનારે ઉમેર્યા છે, તેને વ્યક્તિઓ સિવાય બીજા કોણ કહી શકે ?

જો, આપણે મુદ્દા પર આવીએ.

પ્રથમ તો રા. હીરાલાલ છ. શાહ કોણ છે ? તેઓ રટે. કમીટીના સભ્ય છે ખરા ? જો હોય તો તેઓ કમિટીના એજન્ડા પર નહિ એવી ચર્ચાને કોન્ફરન્સ અને રેન્ડીંગ કમિટીના પોતાના ગોઠીઓમાંની મનમગની ટીકા કરવાનો અને રટે. કમિટીએ તેમનામાં મુકેલા વિશ્વાસનો આમ ભંગ કરવાનો એવો કંઈ વિશિષ્ટ હક્ક એમણે છે કે આપ સ્વચ્છ હે કલમ ચલાવવાની બુદ્ધતા તેઓ કરી શકે ? આજો લેખ વાંચો તો-રા. હીરાલાલ છ. શાહ નામની કોઈ પછુ વ્યક્તિ હોય, અને તે રટે. કમિટીમાં સભ્ય હોય અને છતાં આટલી બુદ્ધતા કરે એ જનતુ રાકય નથી. આ બધી પડા પાછળની રમત હોવાનો વધારે સંભવ છે. કારણ કે પ્રથમ તો પાના ૧૨૪ ઉપર જાણી ચર્ચામાં જેટલી વ્યક્તિઓએ બામ લીધા છે તેઓની ખાસ કરી ઓળખાણ આપવાનો પ્રવેશ થયો છે અને તેમાં પછુ જેઓ જરા ઉગ્ર બન્યા છે તેમાંની ઉપર આડકતરી રીતે હુમલો કરવાનો પ્રવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

બીજું રેન્ડીંગ કમિટિમાં થતી વાતો જાણ્યોમાં પ્રસિદ્ધ થાય છે માટે આપણે કોઈની ખાતરી બાજુમાં ઉતારવું તે હીક નહીં એવી સૂચના ત્યાં થઈ હોય એમ જણાય છે. તે વખતે શેઠ અમૃતલાલ કળીદાસ આ બાબત પરથી 'પ્રેસ રેપ્રેઝન્ટેટીવો' ને બહુ કરતાં હોય તો તે બહુ બેઠું મળ્યું. એવો અભિપ્રાય આપે છે. તેજ વખતે પેલા 'અધીષ્ઠિતા જર્નાલિસ્ટ' મી. બી. બી. બી. સાહેબે જણાવે છે કે : " પીછેડીમાં ૧૨૫૨ ના મારો મહાંધરી ખરી વત કરી હો કે સમજ પડે." અને તેજ વખતે કેટલાક સભ્યો તરફથી અને પ્રમુખ સાહેબ તરફથી જણાવવામાં આવેલું તે નોંધવું છે કે : " મી. બી. બી. બી. સાહેબ સામાન્ય વત થાય છે " અને વાતનો અંત આવે છે.

આ ઉપરથી આપણે એ અનુમાન સહેલાઈથી કરી શકીએ કે આખી ચર્ચા દરમિયાન જો કોઈને જોડું લાગવાનો પ્રસંગ બન્યો હોય તો તે મી. બી. બી. બી. નામ નીચે મુકેલા શબ્દોમાંથી પ્વનિત થતા જણાય છે. પછુ લેખક લખે છે તે પ્રમાણે એમના જેવા જણીતા જર્નાલિસ્ટ ઉપરાંત 'સ્વ-તંત્રવાદી જ્ઞાતી. જીહાજ' અને 'અમર્ય માણસ' કે જેઓ 'કોઈ પછુ પડતા' નહીં એવા મી. બી. બી. બી. આવા નજવા પ્રસંગથી-અને તે પછુ રટે. ક. ના સભ્યો અને પ્રમુખ સાહેબના રીતસર ખુલાસા પછી-ડરી કે ડગી બાવ અને પડા, પાછળ પડી આવું. નામદાંધર્ય કામ કરે એ માનવું તો શું પછુ કદપણ પછુ અસકય છે. જ્યારે બીજા સભ્યો કે જેઓનાં શબ્દ ચિત્રો આલખવામાં ખાસ ચારેક કાલમ શેઠવામાં આવ્યાં છે, તેમાંથી કોણ એવો હોય છે

જો પોતે પોતાની જાતેજ પોતાની કથા લખવા બેસે. આ બહુ વિચારતાં એ નકકી થાય છે. કે રા. હીરાલાલ છ. શાહ એ ચોક્કસ રટે. ક. ના સભ્ય હોવા જોઈએ. ને તેઓ સભ્ય ના હોય તો એમને આ કહેવાની ચર્ચાનું લખાણ પુરું પાડનાર વ્યક્તિ રટે. ક. ની સભ્ય હોવીજ જોઈએ. અમર તો આવા અણુષ્ટતા કરીએ કરીએ નામદાંધર્ય કામ કરનાર વ્યક્તિ એક રટે. કમિટીમાં સભ્ય હોવાના કારણે આ નામ ધારણ કરેલું હોવા જોઈએ. મને તે હોય પછુ એટલું ચોક્કસ છે કે આ પાછળની જાણની રમત છે એમ લેખ લખવાની દુષ્ટ અને પોતાના શબ્દોમાંજ પોતે વાળેલા જખરડા ઉપરથી જણાઈ આવે છે, હવે છેલ્લે એકજ પ્રશ્ન બાકી રહે છે કે, એ પડા બીજી કોણ છે ?

અને આ પડા બીજાને શોધી કહાડી શ્વે. જૈન કોન્ફરન્સમાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ ધરાવનાર જૈન આલમને એ કાળા મેદાનો પરિચય કરાવવાની રટે. ક. ની પ્રથમ ફરજ છે એમ કહેવાનો જૈન તરીકે ફરકને દક્ષ છે. રેન્ડીંગ કમિટી આ કામ જનવરશે ? — " કોઈ પછુ "

આભાર સ્વીકાર.

જૈન પ્રકાશનો રાષ્ટ્ર ચંક અમને સમાચારના અર્થે મળ્યો છે અત્યાર સુધીમાં જૈન પત્રોએ કહાડેલા અંકોમાં આ અંક રાષ્ટ્ર ચંક તરિકે અલેક્ષ ગણાય. અંક સુંદર અને તમુક દાર છે અંદરના બધા લેખો જૈન દ્રષ્ટિએ રાષ્ટ્રીય લક્ષણ સુંદર રીતે લખાયેલા છે અને આ અંકમાં કશા પછુ સંપ્રદાયિક કે અન્ય પ્રીકાના બેદ વગર લખાયા ભાગે છે. આવી વિશાળ દ્રષ્ટીથી અંક કાઢવા બદલ પ્રકાશના તંત્રીને અમારા અભિનંદન થતે છે. આ અંક ફરક જૈનને સંધરવા યોગ્ય છે.

કોન્ફરન્સનું પ્રાન્તીક અધિવેશન.

અમને તારથી સમાચાર મળે છે કે શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સનું મારવાડ પ્રાન્તીક અધિવેશન પોરા વડી ૧૦ ને સોમવાર તા. ૧૫ ડીસેમ્બર મારવાડ વરકારણ તીર્થ યાત્રાના મેળા સમયે શ્રી વરકારણસ્થાને મળશે. તે સમયે હાજરી આપવા મારવાડ પ્રાન્તીક સમિતિનું ખાસ આમંત્રણ છે.

શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ

હસ્તકલ્પ

શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદ શેકલરશીપ-

પ્રાઇઝો દરેકના રૂ. ૪૦) ના.

છત્રી મેટ્રીક્યુલેશનની પરીક્ષામાં ફેલુમન્ટ નિવડેલા વિદ્યાર્થીઓ માટે.

મહંમ શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદના નામથી સોંપવામાં આવેલ ફડમાંથી કોન્ફરન્સ ઓરીસ તરફથી એક શેકલરશીપ મેટ્રીક્યુલેશનની પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં સૌથી ઉચ્ચ તબક્કે પાસ થનાર જૈનને, તેમજ બીજા શેકલરશીપ સુરતના રહેવાસી અને કુલેસે સૌથી વધારે માર્ક્સ (Marks) મેળવનાર જૈનને આપવા માટે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે, એ જૈન શેકલરશીપોના લાભ લેવા ઇચ્છનાર જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થીઓએ નીચેના ટેકાણે તા. ૨૧-૧૨-૩૦ સુધીમાં અરજ કરવી.

શ્રી ગોહીજની આલ, } રૂ. ૧૫૦
રૂ. ૨૦, પાંચુની, } રૂ. ૧૦૦
અ. રૂ. ૫૦, ૩. } રૂ. ૫૦

* પુરતા પ્રમાણમાં અરજીઓ નહીં આવવાથી આ સુલત વધારવામાં આવી છે.

દિક્ષાનું શાસ્ત્ર.

આજકાલ દાલમાં અંધાલી દીક્ષાની રીતના સંબંધમાં નીચેનાં વચનો ઉચ્ચારવામાં આવે છે :

“દીક્ષા માટે ઊકારને કોઈ મનુષ્યને બગાડવો પડે, સંતાડવો પડે કે એવું કોઈ પુણ્ય સાધુ મર્યાદા બહારનું કામ કરવું પડે તો પશુ તે જીવંતના; જો અમે તેમ ન કરીએ તો કોઈ કોઈ કૌતી મેળેજ થોડાજ સધુ થવાના છે ! કોઈ માળાપ પોતાના પિતૃસ દિકરીને સાધુ થવા થોડીજ રજા આપવાના છે ! એવો માએ રડતી રહે, બાપ ત્રાડતો રહે, સ્ત્રી મોં વાળતી રહે અને ઊકારાંજી કકળતાં રહે તો પશુ અમે ઊકારને કે ધણીને સંતાડીને, બગાડીને પશુ દીક્ષા આપવાના.

કેકટર જે દરદીની દયા આપ તો તેનું અદિતજ સાધ, તેમ જો અમે માળાપ કે સ્ત્રી ઊકારાંની દયા આપ્યે તો લોકકલ્યાણ ક્યાંથી કરી શકીએ ? આ એવું જો તે લોકના કિત માટે લીધેલું છે, અને જો તેમ ન કરીએ તો ભગવાન શ્રી મહાવીરનો ધર્મ વહેશે કુબી જાય : તેથી કહીએ છીએ કે જો તે ઉપાસથી લોકને સંસારથી મુક્ત કરી દીક્ષા આપવાના. આ પ્રવૃત્તિ અધાર્મિક પશુ નથી, એવો સંસારીઓના સ્વાર્થને આડે આવતી હેવાથી જાણુ કરી છલે. તેને તે અનિષ્ટ લાગે છે; પણ પરિણામે તે પ્રશસ્ત દેવતાથી અમારી મર્યાદા બહારની નથી. એ પ્રવૃત્તિને લઈ કોઈ અમારા ઉપર શિષ્યમોહિપણુનો, કોષિપણુનો કે ઊકારાં ચોરનો આરોપ થકે તો પશુ તે શ્રી મહાવીરના શાસ્ત્રની રક્ષા માટે સાધન કરવા અમે તૈયાર છીએ.

શાસ્ત્રમાં જેને પ્રશસ્ત મોહ, પ્રશસ્ત ક્રોધ, પ્રશસ્ત ચોરી કહેવામાં આવી છે તે આજ પ્રવૃત્તિ કે આવી બીજી ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ છે. શ્રી અષ્ટમતો અજુબાર, શ્રી અર્ધ રક્ષિત સ્વામી, શ્રી વજ્રસ્વામી, શ્રી દેવસુરિવાદી, શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, શ્રી શ્રીરવિજયસુરિ અને શ્રી જગદિન્દ્ર ઉપધ્યાય વગેરે જે અનેક મહાન પુરોહિતો હોય છે તેમના જેવા બની ગયા તે નાની ઉમરેજ દીક્ષા લેવાના કરણથી; કારણ કે નાની ઉમરમાં જે સંસ્કારો પડે છે તે પછીથી પડતા નથી, માટેજ નાનાં ઊકારને બગાડીને, સંતાડીને કે બીજે કોઈ પ્રકારે દીક્ષા તો જરૂર આપવાના.”

આ વચન સહ છે કે સત્યાસત્ય ? શસ્ત્રસંમત છે કે સ્વશાસ્ત્રસંમત ? આ વિચારણી છે.

કોઈ હેમચંદ્રાચાર્ય આદિ નાની ઉમરે દીક્ષિત થવા હતા તે ખરું, પણ તેઓને કોઈએ બગાડવા ન હતા; પણ સંધની સમજવટથી તેમના માતાપિતાએ રાજપુત્રીથી આપેલા પાદ તેમને દીક્ષિત કરવામાં આવ્યા હતા. હવે શાસ્ત્રનો સંબંધ તે સાથે વિચારીએ.

આ વાત પ્રથમ તો આપણી રચ્ય છુદ્ધિથી બાધિત છે તો પછી તે શાસ્ત્રમાં તો ક્યાંથી હોય ? એટલું તો ખાસ વાદ રાખવાની જરૂર છે કે ભગવત શ્રી મહાવીર દેવે ‘અદિસા પરમેશ્વર ધર્મ’નો પ્રચાર કર્યો તે પશુ કેટલાં વર્ષોની તેમની સાધના અને અનુભવ પછી. વળી

કલ્પસૂત્રમાં તેમના જીવન વ્યવહાર પરથી આપણે શું જોઈ શકીએ છીએ ? તેઓ તેમના માતા પિતાના આદર્શ બકત, કુટુંબવાસલ્યની પ્રતિમા અને મનુષ્ય સ્વભાવના પુરા અભ્યાસી રૂપે આપણને નજરે પડે છે. જે પુરૂષ માતાપિતાને બકત હોય, કુટુંબ વત્સલ હોય, માનવ સ્વભાવનો બહુકાર હોય અને વધારામાં યુસ્ત અદિસક હોય તેવા ધીર, ચંબીર અને મહાન વિપુલિના વિચારથી નિષ્પન્ન શાસ્ત્રમાં કે તેમના અનુયાયિની વાણીમાં ઊકારાં બગાડવાની, સંતાડવાની કે ગમે તેમ કરી દીક્ષા આપવાની વાત હોય ખરી ? અરે ! આવી વાતો કોઈ પશુ શાસ્ત્રમાં ન હોય !

જુઓ, શ્રી મહાવીરની માતાપિતાની બકિતને માટે અને માતાપિતાને તરછેદી અવિવેકી ચનાર માટે આપ્યા શ્રી હરિભદ્ર શું કહે છે ?

ગીવતો મુદ્ધાસેઝરિમદ્ વાવન્મે વિતરાવિમી :

તાવદેવાધિવત્સ્યામિ મુદ્ધાનવમમીહત : ॥ ૪ ॥

“મારા માતાપિતા છાત્રતા સુધી ચુદવાસમાં રહેવું મને અબીષ્ટ છે માટે હું રહીશ.

इमौ क्षुत्पमान्णस्य मुदामावसतो गुरु ।

प्रमग्नाव्यानुपुर्वैण म्वाव्याम્ને मे भविष्यति ॥ ५ ॥

છરૂં રૂપ માતાપિતાની ધરમાં રહી સેવા કરતાં અનંત પ્રમાણિકપણે પ્રવળ્યાને પશુ લઈ શકીશ.

सर्वपापनिवृत्तिर्वै सर्वशेष सतां मता ।

गुरुद्वाराकृतोऽयमन्तं मेयं म्वाव્યોपपद्यते ॥ ६ ॥

સ્વર્વ પાપની નિવૃત્તિ રૂપ એ પ્રવળ્યા સતોને સહ સંમત છે. પણ વડીલોને કુબી કરીને લીધેલ પ્રવળ્યા ન્યાયયુક્ત નથી.

प्रारम्भमज्ञं ह्यस्या गुरुशुभं परम् ।

एतौ धर्मप्रवृत्तानां नृणां पूजास्पदं महत् ॥ ७ ॥

પ્રવળ્યાની સાથે ગતું પરીણું મંગલ તો માતાપિતાની સેવા છે; જે ધાર્મિક છે તેને તો માતાપિતા પૂજનીય છે

स कृतज्ञः पुनोऽहोके स धर्मगुरुकृकः ।

स शुद्धधर्ममात् चैव य एतौ प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥

જગતમાં તેજ કુલ છે, તેજ આ લોકમાં ધર્મ અને શુદ્ધ પૂજક છે. અને તેજ શુદ્ધ ધર્મનો પારક છે, જે માતાપિતાની સેવા કરે છે.

‘અટકના આ સ્તોત્રમાં આચાર્ય હરિભદ્રે શ્રી મહાવીરનાં વિતનું પવિત્ર પ્રતિબિંબ પાક્યું છે’

અદિસાના શાસ્ત્રમાં કુલતાની વાત હોય, સત્યના શાસ્ત્રમાં સાધારણી અસત્ય ભોલવાની વાત હોય, અર્થાત્ના શાસ્ત્રમાં છેતરવાની અને ચોરીની શુક્રિતિઓની વાત હોય, અદિસાત્ના શાસ્ત્રમાં બલિયારની વાત હોય, અપરિગ્રહના શાસ્ત્રમાં વિજાસિતાની વાત હોય તોજ શ્રી મહાવીરના શાસ્ત્રમાં ઊકારાં બગાડવાની વાત હોય.

“શ્રી મહાવીરના અનુયાયિઓ (પુરુષાર્થો) પશુ દીર્ઘદર્શી હતા, માનવ સ્વભાવના પશુ અનુભવી હતા. જોયીજ એઓ એમ સમજતા હતા કે, હવે જ્યારે શ્રી મહાવીરના અનુયાયિઓનો એક મોટો સંપ્રદાય ચાલ્યો, અમણે પશુ રાજે થવા લાગ્યા ત્યારે અમણે સંધમણે અનેક પ્રકારની વાસનારાગા માણસો ભળવાના, અને તેમાં વિશેષતાએ વૈષ્ણીજ પ્રધાનતા રહેવાની; આમ સમજીને એમણે આપણી સામે એક એવો જન મુક્યો છે કે જે પડે સમાજ એ દરેક અમણે માપે અને પછીજ અમણે શુરૂ તરીકે સમજે એ જગ આ રહ્યો. (‘સુધોષા’માંથી) (અપૂર્ણ.)

આ પત્રિકા અંગાલાલ આર પટેલે ‘સ્વદેશ’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગાંધી બીલ્ડીંગ, મસ્જીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ માં છાપી અને જમનાદાસ અમરમંદ માંધીએ નં. ૧૮૮, ચટાઇવાળા બીલ્ડીંગ, મસ્જીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ મધેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૧ હું.
અંક ૫૦ મે.

સંવત ૧૯૮૭ નાં માગશર વદી ૧૦.
તા ૦ ૧૫-૧૨-૩૦

કુલ નકલ :
૦૧ આનો.

બ્રીસ લક્ષણાનું બળીદાન.

જગતના એ સર્વોત્તમ પુરૂષે ભારતી માથે શરૂ કરેલ કુચ્ચી દેશે આદરેલ અહિંસક યુધ્ધમાં સમગ્ર બહેનો અને ભાઈઓએ ભોગ આપીને ભારતના લખાતા ઇતિહાસમાં સોનેરી અક્ષરોના પાનાં ઉમેરેલાં તેમાં પણ ગયા શુક્રવારે મધ્યાન વખતે મુંબઈ જેવા શહેરમાં અને કાલબાદેવી જેવા બહાર રસ્તા ઉપર પરદેશી કાપડની ગાંસડીઓથી ભરેલી લોરી નીચે એક બ્રીસ લક્ષણા વીરનું અદ્ભુત બળીદાન દેવાયું. એ બળીદાન અજોડ છે. સાચા સીપાઈને શોભતું, વીરને છાજતું એ કીર્તિવંત બળીદાન છે.

અહિંસક યુધ્ધમાં પરદેશી કાપડ ઉપર પીકેટીંગ કરતાં કારાવાસની ત્રણ માસની મેમાનગીરી મેળવી પંદર દિવસથી મુક્ત થયેલ એ વીરનું શરીર કારાવાસમાં નબળું પડેલ હોવા છતાં, એને તો આઝાદીનીજ જન્મતા હતી. અરે! માતાની મુક્તિ માટે જનકેસાની રમત રમવાના કોડ હતા. એ કોડ એના પૂરા થયા. એ વીરે જેવું છવી બતાવ્યું તેવુંજ ભારત માતાના બહાદુર બેટા તરીકે મરી બતાવી અમર કીર્તિ મેળવી.

શુક્રવારના મધ્યાન પહેલાં વીર બાપુ ગનુને એના સગાં સહોદરોજ ઓળખતાં. મધ્યાન પછી તે વીરને જગતે ઓળખ્યો, એટલુંજ નહિ પણ આત્મભોગ આપનાર વીરોની ટીકાઓ કરનાર કોહડાહાઓને પણ ઓળખાણ પડી હશે! પરદેશી કાપડથી ભારતની કેટલી ને કેવી દુર્દશા થઈ છે તે દરેક જાણે છે છતાં કોઈ કાળા મોઢાના માણસો વાપરતાએ હશે! અને વેપલો પણ કરતાં હશે! તેવાઓને વિનવવામાં આવા અનેક વીરોના બળીદાનો દેવાશે તેમાં પ્રથમ કીર્તિવંતુ માન ભાઈ બાપુ ગનુએ ખાદી જઈ અમર થઈ ભારત વર્ષની કીર્તિમાં વૃદ્ધિ કરી છે.

ઓ! અમર સ્થાને સીધાવનાર વીર તારા અદ્ભુત આત્મભોગથી અમારા તને અનેકવાર વંદન છે.

જૈન યુવાનો અને યુવતિઓ!

આ વીરના બળીદાનથી તારી ફરજનો ખ્યાલ આવતો હોય તો પોતાનાજ દેશમાં બનેલું કાપડ વાપરવું. જે તમે ધર્મ સમજતા હો, તો તમારા શરીર ઉપર કે ઘરમાં પરદેશી કાપડ હોય તેને પ્લેગ સમજી ફગાવી દેજો. અને દેશમાં બનેલું વાપરવાની પ્રતિજ્ઞા કરજો.

હવે ખાદીને માટે કહેવાનું હોયજ નહિ! પીતા મહાવીરના એક પણ ભક્તથી વસ્ત્રમાં ખાદી સિવાય બીજું પહેરી શકાય નહિ. કારણ! બાકીના તૈયાર થતાં વસ્ત્રો માટે લાખો પ્રાણીઓ હણાય છે એ જાણીતી વાત છે. એટલે જેના ધર્મનો સિદ્ધાન્ત અહિંસા છે તેનાથી કેમ પહેરાય. ખાદી ન પહેરતા હો તો પહેરવાની પ્રતિજ્ઞા કરજો. પરદેશી કાપડનો બુરો ધંધો કરતાં હો તો તેને બંધ કરી દેજો. આટલું પણ જે ન કરી શકે તેને ભારત માતાના પુત્ર કે પુત્રી તરીકે તેમ પીતા મહાવીરના અનુયાયી તરીકે કહેવાયવાનો અધિકાર નથી.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

વશવાસો ન મે વીરે ન દ્રેષઃ કપિલાદિષુ ।

સુતિમન્ વચનં યસ્ય સંસ્ય કાર્યઃ પરિગ્રહઃ ॥

શ્રીમદ્ હરિભદ્રસુરિ.

પદડા બીબીના પડછંદા.

સુરતના લાંબે રાગે કરેલા શૌર્યપ્રકાર છતાં કોન્ફરન્સની પ્રભાવે પ્રતિદિન વૃદ્ધિગત થતી જોઈએ એ 'અદ્ભુત' ના ઉદ્ઘાટનો પાર ન રહેવાથી 'દ્વારો' જુગારી બમણુ રમે' એ સુકિત અનુસાર પદડા પ્રાછળ રેલી કેવળ કાદવ ઉશડવાના બાલીશતાભવાં બનેા સેવવાનો એ વર્ગે લગવનારો માર્ગ મહણુ કર્યો છે. આ વાત વીર શાસન પત્રમાં આવેલ હીરાલાલ છ. શાહ નામની વ્યક્તિતા લેખથી પુરવાર સાચ છે. એક વાર કહેવું કે 'કોન્ફરન્સ સાથે અમને કંઈ લાગતું વળગતું નથી અમર ધર્મી વર્ગનો એને ટેકો નથી અને બીજી બાજુ એના સંબંધના લેખમાં વગર વિચાર્યો કોલમોના કોલમો કાળા કરી મારવા એ બેઠકુ વલણુ પદડા બીબી સિવામ બીબા કોને શોભે? શું આમ ચિતરવાથી કોન્ફરન્સ કે તેના સંચાલકોની પ્રતિષ્ઠા હલકી પડવાની? અમરતો એના કાર્યક્રમપર તાળા દેવાવાના? લેખક કે તંત્રી અથવા તો ચંચળેને કે એન બેનેા બે એમ માનતા હોય તો તેઓ ખાંડ ખાય છે. જૈન સમાજ આજે સારી રીતે શ્રામની કોન્ફરન્સના કાર્યોની કિંમત આંકી શકે છે અને વાર શાસનનો ઝુકા પકડ્યા છતાં કેવળ વેર પ્રસારનાર એ શુક્રવારીવાતા-અને ગુપ્ત પછે એમાં સદૈવ દાવ ખેલનારા વેલધારીઓના-મૂલ્ય ટેરવી શકે છે. પણ તબે જળાતુ જોવાતું મુકી સામાના સીર તરફ નજર ફેંકવા જનારા એ સદૈવ નામધારી સાધુઓ, તે શું પોતે પ્રકાશમાના દતા? "એમાં દાનખાતાના નામે રકમ લઇને છર્ચ પોષક છપા છપાવવામાં, સાધુને ન છ જે એવા બંધ કરવામાં અને તેવા બીજા કામોના લાંબો છતિદાસ આવી આવ છે-એ જુલકાળની નોંધપોથી પુનઃ તાજ કરવાની જરૂર છે?" જુલકાળના એ જનાવેને છર્ચ દઇ પોતાના માર્ગે પ્રવૃત્ત કરનારને આજે કાણુ શેકે છે? ટીકા પણ ચોગ્ય રૂપમાં શોભે આજે તો કેવલ પોતાનો કંઠ ન ખરો થવાથી કન્થિત ન મે અને તેમ ચિતરી મારવું એનો અર્થ શું હોઇ શકે?

હીરાલાલ છ. શાહ નામનો જ્યારે કોઇ રેન્ડીંગ કમિટીમાં સભ્ય નથી ત્યારે પછી એ જે લખે તેમાં શું વચ્ચુદ હોઇ શકે? આમ છતાં એ જે ચિત્ર આલેખવા કલમ ચલાવે છે તે ઉપરથી જોઇ શકાય છે કે એની પરિણામમાં માત્ર ઘડીયાળીજી ઉઘે નંબરે તરી આવે છે પાકીના દરેક ચિત્રમાં એની આંખો કેવળ દોષદર્શન કરે છે. ચર્ચના સાચા દર્શન ન થવામાં જેમ કુવડની આંખોનોજ દોષ છે તેમ અહીં પણ એમજ લાગે છે, અને સંસ્ય પણ પડે છે કે કદાચ ઘડીયાળી નુરપક કેમ ઉત્ત લેખક ન હોઇ શકે? આપું જનમાના કેટલાયે દાખલા વાંચ્યાં છે. તેથી તો કહેવત પસરી છે કે 'વરને કોણુ વખાણુ તો કે વરની મા' અને તેમ હોય આજે તો હીરાલાલ છ. શાહ હોય કે આજે તો હીરાલાલ એવું કોઇ

બહુરૂપીયું નામ હોય! એની સાથે આપણને ઝાઝો સંબંધ નથી. એના દોરેલા રેખા ચિત્રો કેવળ દોરનારની તક શકિત કે કળાનો ખ્યાલ નહીં આપતાં માત્ર દુષણુ શોધક વૃત્તિનો ભાસ કરાવે છે. શાસ્ત્રકારો એની વૃત્તિ વાળાને 'કાક' (કાચા)ની ઉપમા આપે છે. એનો રત્નભાવ સુંદર પદાર્થ તથા વિજ્ઞામાં સાચો ભોળાવનો હેતુ છે. મદદમાંજ એવો એની રીતે લેખિનીને ચેતુ લગાડનાર મોટે 'ચંદરચુકાદમ'નો સબ્દ પ્રયોગ કરે છે. સામાન્ય સમજ સકિતવાળા પણ વાંચતાંજ નાણી શકે છે કે લેખમાં લગાડેલા વિશેષણોએ સાચા નહીં પણ અસુભાના આવેશમાં ધસી મારેલા મનકન્થિત વક્ષોપાત છે.

જરા જેટલી વાતને મોડું રૂપક આપી 'કાચનો વાધ' જનાવનારા સમાજની કંઈ પણ સેવા કરતા નથી; પણ સમાજમાં મોટા ખજાણાદાર ફેલાવી કલહ પેદા કરેવવાના દ્વાયા રૂપ નિવડે છે. 'જનારસ મેર' સંબંધી સ્વેલ ફાંડ અને તેમાંથી કેટલું વસુલ થયું અને કેટલું રહી ગયું છત્વાદિ વિષયમાં જૈન સમાજ સર્વશે નહિં તો અધિકાંશે તો જરૂર જણકાર છે. કેટલીક રકમ વસુલ ન આવવામાં માત્ર સંચાલકોનો પ્રમાદ એકલોજ જોખમદાર નથી પણ સંખ્યાબંધ કારણો સમાયેલા છે. એ બધાને ઉઘાડા કરવામાં પોતાની ભાંગ ઉપાડવા જેવું છે. એટલું તો નિશ્ચિત છે કે કોન્ફરન્સ વસુલ આવેલ રકમનો દુરુપયોગ નથી કર્યો તેમ જો હેતુએ એ એકઠી કરાઇ તે હેતુ સિવાય અન્ય રીતે તેનો વ્યય પણ નથી કર્યો. જો આ વસ્તુસ્થિતિ હોય તો પછી શા સારું કોગટ પાણી વલોવવામાં આવે છે? અલગત કાર્યવાહીએ રવા દારંગી કરી હોય તો જરૂર તેઓ કંઈ ટીકાને પાત્ર છે, પણ તેણું તો જેજ નહિં એ લેખ ઉપરથી પણ કિવા જેવું જણાઇ આવે છે તો પછી અને તે નિમિત્તે રચછંદાથી ધસી મારવું એથી શું લાભ? સંસ્થા સામે જો અણુમનો હોય તો એમાંથી કારમ થઇ જવું એ સીધો માર્ગ છે; અને જો એમાં રહેવુંજ છે તો એની કીર્તિને ઝાંખપ ન લાગે એ જોવાની પ્રત્યેક સભ્યની ફરજ છે. પછી પરસ્પર ટોપલા ઝોટાડવા નિકળનારા કિવા 'રજતુ' મળ કરનારા કિવા રેન્ડીંગ કમિટીની ખાનગી વાતને લાલતી રીતે આલેખી પ્રચટ કરનારાને કેવું વિશેષણુ લગાડવું?

જુલકાળનો છતિદાસ સાખ પૂરે છે કે પદડા બીબી-એથી કોઇ પણ જાતની સેવા થઇ નથી. બચેને એઓ લવારા ક્યાં જાય કુરાના લસવાથી મજની મદાયામાં લાગેજી દેર પડે છે.

રામવિજયને.

મુંબઈમાં જ્યારથી આપનાં પતેતાં પગલાં થયાં ત્યારથી જૈન જનતા એવી તો ધરાઇ થઇ છે કે આપ ક્યાં છે અને શું બોલો છો તેનીએ પરવા નથી. એ આપના ખ્યાલ જાહેર તો નહોતુંજ. છતાં મંદિતાના મંદિતાએ સુધી ગયું બેસાડી દીધું પણ સમાજ તો નજ ભોળાગઇ, ત્યારે આપરે મુંબઈ પણ થઇ અને ભોળા ભોળાને ઉતરવા કંઈ નવો કીરસો શરૂ કર્યો હોય તેમ લાગે છે.

થોડાજ વખત ઉપર આપના એક ભકત સાથે રા. રા. કૃષ્ણલાલ ગવેરી આપના વ્યાખ્યાનમાં આવેલા ને લગભગ

દસેક મીનીટ બેઠેલાં તે વખતે આપે. આપની જાણને કાજમાં રાખી કાલા ઠમરા બની જઈ દસેક મીનીટ ઉપરે આપે તે જાણમાં શા. હકીકત એ છે. જીવનને પ્રત્યેક પહેલાં તે વખતે સમયને જોવાની, જાણતી રાખીને તે જાણને જાણ આપવામાં આવ્યા. પરંતુ દસ મીનીટ પછી જેવા રાજેશી અવેરીએ વિદાય લીધી કે પેલા પ્રત્યેક પહેલાં જાણ ઉપર આપનામાં આપના અસલ સ્વભાવ ઉપર જઈ ન કહેવાનાં વેળાની કહી વરણાવી અને દસ મીનીટ પહેલાં જાણને જાણેલું નાટક ખુલ્લું કરી પોત પ્રકારે આ પછી સાધુતાને ?

રાજેશી અવેરી સર્જન માણસ હોવાથી તેઓએ દસ મીનીટમાં આપ પાસે જે કંઈ સાંભળ્યું તેના લાભ લેવા આપે આપના હાથે મારફત એક પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું અને તે બહેર જાણમાં મુકાવ્યું. શું ! આપ આવી રીતે સર્જન માણસે આજણ થોડા વખત માટે કહી ડમરી વાતો કરી પ્રમાણપત્રે એકાં કરી જૈન સમાજમાંથી આપે સુમારેલું સ્થાન મેળવવા તો નથી માગતને ? કે પછી કોઈ ઠેકાણે આપાં પ્રમાણપત્રે રજૂ કરી મહા ઉપાધ્યાયની પદવી મેળવવાની ચાલનાજી રમે છે ? બહેને આપ અને તેની પદવીએ મેળવે કે પ્રમાણ પત્રે ભેગાં કરે, પણ સમાજ તો આપના ઉપર ભારેજ વિશ્વાસ મુકશે કે જ્યારે આપ આપની વાણીમાંથી જેર જેર ને પ્રમાણે તીલાંજી આપી સુધરે ત્યારેજ સમાજમાં આપનું સ્થાન છે. આથી ભલે આપના મર્યાદા ચાંદિયા ભકતો અને તેટલાં જાગ્રમાન કરે, તેની સમાજને કશીએ પરવા નથી કે લેવાતેની નથી.

તમે વારંવાર એમ બહુમાં મુકયાજ કરો છે કે કુ સાચની આજ્ઞા સિવાય એક કશું પણ આગળ ચાલતો નથી. તો પછી તમારા માટે વિદ્યાન જીવેતરોનાં પ્રમાણપત્રે મેળવી પેપરમાં ફેલાવો કરાવે એ પણ સાચના આધારેજ કરાં કરી ?

થોડાજ દિવસથી આપે અધિરીમાં ઉપધાનની ક્રિયા કરાવવાનું શરૂ કર્યું છે. તેમાં પેસનારા જાણમાં એક જાણથી વિનય વલ્લભસુરીના ભકત છે એમ આપને માન્ય પડવાથી આપના હુકમનુસાર તે જાણને ગેથીપાક જમાડી કદાદી મુકવા એ સાચું છે ? અને સલ હોય તો કયા સાચના આધારે તેમને વિદાય આપી તેમ લપકાક અને હોંસાણી ચલાવેલી ?

શ્રી જૈન યુવક મંડળ.

અમારા મંડળની મીટીંગ તા. ૨-૧૨-૩૦ ના રોજ મળી હતી જેમાં નીચે મુજબ ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો છે. પરમાનંદ કુંવરજી કાપડીયા જેઓ સામાજિક તેમજ ધાર્મિક સુધારાના પ્રખર હિમાયતી તરીકે આપની જૈન સમાજમાં પંકાયેલા છે તેઓ અત્યારની ચાલુ ચળવળને અંગે રાષ્ટ્રીય સેવા કરતાં શરકારના મહેમાન બન્યા તે માટે અમારું મંડળ તેમને અભિનંદન આપે છે.

હી.

ભાવનગર, } શા. હરગોવિન ઝીરંધર.
તા. ૧૨-૧૨-૧૯૩૦. } સંકેટરી શ્રી જૈન યુવક મંડળ.

નોંધ અને ચર્ચા.

જીવન-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમાજ કે વીરશાસનનું ?

ભાવનગરની જીવન અને અણીતી જૈન સંસ્થા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમાજના સંઘર્ષમાં વીરશાસન તંત્ર કપોલ કલ્પીત સમાચાર ફેલાવ્યા તે પ્રસંગે અમેને ખાત્રી હતીજ કે આ સમાચાર તંત્ર ખોટા હોવાજ નોંધ્યે તે હકીકત સમાજા મંત્રીનો સંતાવાર કારણ જે અમેએ પત્રિકાના તા. ૨૨-૯-૩૦ ના અંકમાં જાણ્યો છે તે ઉપરથી પુરવાર થઈ ગઈ છે. વીરશાસનથી તે વાત કંઈ રીતે છરવાઈ શકે ! તેણે તા. ૧૭-૧૦-૩૦ ના અંકમાં શેઠ કુંવરજી આણંદજી તથા સમાજા બીજા સભાસદોની વચ્ચે થયેલી વાતચીતનો હેવાલ પ્રસિદ્ધ કર્યો ને તે ઉપરથી સમાજને એમ દલાવવા પ્રયત્ન કર્યો કે પોતે પ્રગટ કરેલી હકીકત સ્વયં હતી. એક સંસ્થા પોતાની મીટીંગ મેળવીને ઠરાવ કરે અને સમાજા અમુક સભ્યો સાથે મળીને આપસ આપસમાં વાત કરે અમર કશુભાત કરે તે જાને આગતમાં વીરશાસનને ફેર લાગેજ નથી. હવે સમાજ તેમની આવી વાતોથી ઉતરાય તેમ નથી.

અમેને આશ્ચર્ય તો એ થાય છે કે સમાજા રેકૉર્ડ ઉપર જ્યાં અરજીની વાત આવી નથી તેમજ જે હકીકત અમર કરનારના ખ્યાલમાં પણ નથી તે વીરશાસનના તંત્રના ટેંગલ ઉપર ક્યાંથી આવી ? વીરશાસનના એમ. ડી. શાહના જણાવવા મુજબ અમર કરનારાઓ એમ માને છે કે સમાજને અમે અમારીજ ગણીએ છીએ છતાં કુંવરજીભાઈને સમાજની વતી બધી વાત નક્કી કરવાના. હકદાર કેમ રવીકરે છે ? જૈન ધર્મ પ્રસારક સમાજની મીટીંગ મળી નથી તે હકીકત તો વીર શાસનનો લેખક પણ કશુલ કરે છે તેમજ તંત્રીએ લેખકને એમ પણ કહેલ નથી કે તમે લેખક મોકલશો તો લેખકમાં આવશે નહિ. એટલે વીર શાસનની મૂળ હકીકત તંત્ર અસલ નીવડે છે.

જો વીર શાસન જણાવે છે કે પ્રતિષ્ઠિત સ્થળેથી અમર મળ્યા હતા. તેના ટેકામાં તા. ૨૧-૧૨-૩૦ ના અંકમાં જણાવે છે કે પ્રથમના અમર આપનારે વીજતવાર હેવાલ મોકલ્યો. પ્રતિષ્ઠિત સ્થળ શું ? એમ. ડી. શાહ એ નામનું પ્રતિષ્ઠિત સ્થળ હોય ખરું ? ભાવનગરમાં એમ. ડી. શાહ નામના પ્રતિષ્ઠિત માણસ તો છેજ નહિ. માટે સ્થળ હોય તો વીર શાસનના તંત્રી જણે. અમર આપનારનું આખું નામ પ્રગટ થશે ત્યારે બધી સચાઇની અમર પડી જશે. આજણ ચાલતાં તંત્રી લખે છે કે 'આ વાતચીત પણ એક વાત તો અવરજ પુરવાર કરે છે કે તે લેખકમાં ધર્મહીનતાનાં તત્ત્વો હતા. આ પણ તંત્રીની નવી મથ છે તેમના અમર-પત્રીના જણાવવા મુજબ ચોક્કસ માણસે ભેગા થયા હતા, તેમનાં મોટે ભાગ અરજી કરનારમંત્રી હતા. ખાત્રી રહ્યા કુંવરજીભાઈ-વાતચીતનો આખો હેવાલ વાંચતાં કુંવરજીભાઈએ આ લેખકમાં ધર્મહીનતાના તત્ત્વો હતા એમ રવીકારું હોય તેમ જણાયું નથી. આનો તેના અમરપત્રીના હેવાલ ઉપરથીજ પુરવાર સાબુ છે. બાકી કુંવરજીભાઈની ધર્મજાતની વીરશાસનને ચીંતા રાખવાની જરૂર નથી. હરબળી કુંવરજીભાઈની ધર્મજાત જૈન સમાજમાં તેમની ધર્મ ભાવના અને ધાર્મિક જીવનને લીધે સંપૂર્ણ રીતે જળવાયેલી છે. ખાત્રી વાતચીતના સહરામટ કરેલા હેવાલો તેમાં ફેરફાર કરી શકે નહિ.

દિક્ષાનું શાસ્ત્ર.

[નવકીર્તી આશુ.]

પંચવિધસંવરણો તદ્દ વૃક્ષાદિવૃક્ષમંચેરુણિષ્ઠો
ચંદનિવહનસાચગુણો દક્ષિણેશ્વરસ ગુણેર્દિ સંજ્ઞતો ॥

પંચમહાવ્યવસ્થા પંચવિદ્યાર્પણસમયો.

પંચસમિતિ તિગુણો છત્તીસગુણો મુક્ત મજ્જ ॥

ગુરના સ્વરૂપને ખતાવનારા ઉપરોક્ત સૂત્રથી અને તેના બાવથી આપણે સૌ તો પરિચિત છીએ છતાંયે કહું છું કે જોને આપણે શુર રૂપે ગણી માનીએ છીએ, પૃથ્વી છીએ, અને જ્યેષ્ઠનાં અકાંધા વેણે આપણે જ્યેષ્ઠની આરા ઉદયવાને નિવાર રહીએ છીએ તેઓનાં બરાબર જોળખાણુ તો હોવીજ નોંધવે! સમુદ્રનો પ્રવાસી, નિમ્બા (ખજારી) જાતિમાં જન્મેલ પણુ, અણુપડ નિજમાની હોડીમાં ખેસે તે તેવું શું થાય! આપણને તો એ પણુ ખબર છે કે દરેકોઈ દેશની સરકાર રદીમરના રક્ષક (કેપ્ટન) તું પદ ગમે તે મનુષ્યને નથી આપતી; એ કે એ રક્ષકનો પોષાક આપણું કરતાં હજારો હોય છે તો પણુ પોષાક માનથીજ તે પદ નથી મળતું; માટે આપણે સમજવું જોઈએ કે લોભાં પીળાં કે ભગવાં વસ્ત્રને પહેરનાર કોઈ ભાઈ કે બેન ગુરુપદને યોગ્ય લ્યારેજ હોઈ શકે કે જ્યારે તેમનામાં પાંચે ઇન્દ્રિયોને કણુમાં રાખવાનું બળ હોય; મરજીત કહના પ્રસંગે પણુ બ્રહ્મચર્યની પોષક નવે વાઠને તેઓ સાચવી શકતા હોય; ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર કપાસો જમનામાં જોળખાં જોળા હોય; વળી જેઓ બોલવા માનથી નહિ, પણ પોતાના આચારો દ્વારા અદિષ્ટા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય અને લાગનાં મહાવતેના પારપાશક હોય; જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર અને વીર્યાચાર આ પાંચ આચારોના પાલનમાં જેઓ દલદોય, જેઓ પાંચ સમિતિને સેવતા હોય; વળી જેઓની બાપા સત્ય અને મહુર હોય અને જેમના મન વચન અને શરીર કોઈ પણુ પ્રકારની અસત્ય પ્રવૃત્તિથી અપવિત્ર ન થયાં હોય એવો કોઈ પણુ મનુષ્ય અથવા તો આ શુભો માટે પ્રમાણિક પ્રયત્ન કરતો મનુષ્ય ગુરુપદને યોગ્ય હોઈ શકે છે.

શાસ્ત્રકારો કેવા ડાંઘા છે તે જુઓ તો ખરા! આપણે વેષ વેષ કરીએ છીએ પણ ઉપરના શુર લક્ષણ સ્વયંમાં છે ક્યારે છે વેષનું નામ! આથી વેષનું અપમાન કરવા કુંડું છંપજો નથી, પણ એટલું તો જરૂર કહું છું કે, કોઈ પણુ દુકાનદાર પોતાની દુકાનને બાપકાબંધ રમથી શણગારે અને સારામાં સારું પાટીયું મારે, છતાં તે દુકાનમાં સારો માલજ ન હોય અને દુકાનદાર પોતે અપ્રાણિક અને કમ હોય તો શું એ પેટી ચાલશે ખરી? આમ છતાંય આપણે અવિવેકી બની આંખો મીંચીને કોઈના દોરાવા, દોરાવા કરીએ અને અંતઃકરણથી સત્ય વિચારવા કે બહુવા કાંઈ પ્રયત્ન ન કરીએ તેમાં શસ્ત્રને શો દોષ?

ભગવાન શ્રી મહાવીરે જાણ્યું કે આ અમણો ચાર વતોનો નિષમ તો લેશે, પણ એમાં આવતા પરિવહવિરમણમાં

અયત્નતાના સમાવેશને નહિ સમજે માટેજ એમણે ચારને બદલે પાંચ વતનો ઉપદેશ કર્યો; અને અયત્નવિરમણને પણ એક મહાવત તરીકે સમજાવ્યું. એજ પ્રમાણે આપણા પૂર્વાચાર્યોએ બપુલું કે, અદાદાન વિરમણ વતમાં છોકરાં ભગાડવાની પ્રવૃત્તિના પણુ ત્યાગ આપી જાય છે છતાં આવા કોક સાધુઓ ધર્મને જાને, સંધર્મને જાને કે શ્રી મહાવીરના શાસ્ત્રની રક્ષાને જાને, છોકરાંને ભગાડવાની પ્રવૃત્તિને કે એવીજ બીજી કોઈ અનુચિત પ્રવૃત્તિ કરશે અને ભગવાનના ભેખની નીચે રહી એ પ્રવૃત્તિ પણુ વિધાન કરશે. માટેજ એમણે એવી જાતની શક્તિ કરનારાઓ માટે પ્રાયશ્ચિત્તાં વિધાન કર્યાં છે અને કેવા પ્રકારના મનુષ્યો દીક્ષાને અયોગ્ય હોય છે તે પણ સવિસ્તર દર્શાવ્યું છે. આ રજાં એ પ્રાયશ્ચિત્તાં વિધાન:

इयामि सेहनिष्केषिया करेमाणो तद्वयं क्वं अवरद्। तेणो लब्भद् अइयंरतो।

(“સુધોષા”માંથી.) (અપણું.)

જમાનાને જોળખો.

સગીર ઉમરના જાળકોને ઉંડું મીઠું સમજાવી નસાડી ભગાડી દીક્ષા આપી દેવાના ખતતા કીરસાઓથી જૈન સમાજની છડેચોક છતર સમાજમાં નિંદા ચાંપ રહી છે. છતાં સગીર જાળકોને મુંડી નાંખવાનો ધધો લઈ બેઠેલા રામ-સાગરની ટોળીએ હવે જમાનાને જોળખવાની જરૂર છે, આ કુચમાં પોપટાણીને જમાનો ચાલી ચલે છે. હવે તમારી ગમે તેવી લીલાઓ પછી મુલતાન મારવાડ કે પાલીતાણા ગમે તે નામે જોળખાતી હોય કે જાળકોને નસાડવાની હોય કે ચારિત્રને દુષ્ણુ લગાડનારી ગમે તે હોય તેને આ જમાનામાં નહી ચલાવી લેવાય છતાં તમે ગોઠવણો કરવામાં હુશીયાર હોવાથી કદાચ ઉપાડા પડતાં બચી જાઓ. પણ તમારી માફક બીજાઓને જાળકો સંતાડી મુંડી નાંખવાની ટેવ પડે તો, તમને તો સહન કરવું ન પડે. કારણ કે તમારી પેઢે તેમને કામરતી ગોળીઓ વેરનારા મળે નહિ એટલે બિચારા રખડી પડે. આથી સગીરોને નસાડી ભગાડી મુંડી નાંખવાનો ધધો લઈ બેઠેલાઓને વિનવિએ છીએ કે આવી રીતજાતમાંથી દ્વાય ઉચ્છેદી લઈ જૈન સમાજને, ચતી નિંદામાંથી જાચાવો.

ન્દાના ન્દાના ચેતકાઓની બહુજ મોઢની લાગી હોય તો પારકા છોકરાને જતી કરવાનો છળરો રાખનાર પેલા તમારા ભગતોને મોક્ષ નથી જોઈતું? તેને શું તેના જાળ બચ્ચાને મોક્ષે નથી મોકલવા? શાથી તેઓ કહ્યું પણ માડી, લાડી ને વાડીના મોઢ નથી છાડી શકતા? શું! તેમના ઉપર આપના ઉપરદેશની અસર નથી થતી? કે પછી આપનું ટોળું મોટું કરવા ગરીબ માળાપોની કીકીયો સગા નાદાન દીકરા, દીકરીઓને મુંડી નાંખાવવામાં મદદ કરવી તેનેજ મહત્તા સમજે છે.

લગાર જમાનાને, કાવદાને અને શાસ્ત્રને સમજે અને વિચારે અને સગીરોને, તેમ જાણે મનાઈ કરી છે તેવાઓને મુંડતા બંધ થશે તો સાધુઓને કાઈ દરવાર જવું પડે નહિ અને સમાજની નિંદા થાય નહિ.

આ પત્રિકા અંગાણાલ આર પટેલે ‘સ્વદેશ’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગાયા બીહારી, મસ્જદ બંદર રોડ, માંડવી, મુખ્ય ૩ માં છાપી અને જમાનાદાસ અમરચંદ ગાંધીએ નં. ૧૮૮, ચલાઈરાજા બીહારી, મસ્જદ બંદર રોડ, માંડવી, મુખ્ય ૩ મધ્યેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ મત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૧ હું.
અંક ૫૨ મી.

સંવત ૧૯૮૭ ના પાપ સુદી ૯.
તા ૦ ૨૬-૧૨-૩૦

છુટક નકલ:
ના આનો.

શ્રી. સૂરીશ્વરજીનો સાચો કરાર.

શ્રી. વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) એ
અડતાળીસ વર્ષ ઊપર શેઠ દલપતભાઈ
ભગુભાઈને લખેલ પત્ર.

અયોગ્ય દિક્ષાના હિમાયતીઓ જરા મનનપૂર્વક વાંચજે ન વિચારજે.

તરજુમો.

સાક્ષી અમલદારોએ આજકાલુપ કાનૂનક
દેવગુપ્તસાહીકારક સેવદલપતભાઈ નગ નક
સપરિવાર ચોખ્ખા લિખી સંસ્કરણવાળાની સા
ખા આસારમકાનૂન સંધનસાજવાવાના અમ
રચે અધ્યયનરુપસી એકસામતે આપકે સ
રા આનેદરદે આગે મેનિ હવેનવનના આપકો
કાગળ નહીં લિખવા તિસુકા કારણ એકિ કોમ
પાસ ભાગરના મેરપાસી દીકાને રાવિકે વેનાગે
આગા હતા અંસવેર કદનેલેગે કમને સથમલે
નાદે એકર હમદે વાગેતીવીકદે સર્વતર હમપેતિ
નિષ્પત્તિ રહિસે નો સંક્રમાર આજકા મકાનસ
તિસકાલમે મેરકોતોવાપ આવા થો નવતિસકો
સાકચેને વેલદેવીના પીલેતકા થી મેરિંગા
મસેગાવા તાણા આપકો કાગળ એકલે પીકેને
અમ્યાકે ભાગધરા ગુલા હમીરી પાસે આગોદો
વેતો હમનેવીજા સદેવી તકતો મુજકો વકત
અમ્યાકાક મેરમનમેલજા એવીકે સેવતીલમે
એકમનેવીકતવેવી અનેકનકો તો વેપરેવીયા
અમનેલેવરીકેમકા નુવાલિરે રસલકાકર
તો આપકો વિહીતવીકતી મેરસવગુલીમકા
રખ સમવસીકેમકે તેવી મેને આપકોતર
કારકો કોવિહીતવીતિસી અને આપને તો
મુજકો નિલાયકનાયકે વિહીતસીલિસીક
સવાવમે આપસચેદે. પરંતુ મેરનિલાયકીકી
તપ આપકો સ્વાલન કરના વાલિયે કુકિ મે
સચલેવિધે શીસવગુલીકાવીસમાયમેને
ગાવાલેવેવાવી નાદયોસે અગીયદે જોરકા
પકાકારીત અમસીસવેસુગતિ આપમેરકોથી
વાલેગુલીકા રસલકાલિરે સંકારકોત
ફસેતો વલેરોવવકારાતે પકાકા
સા. ૧૯૩૬ જીન આજકા સુદી ૯. લી. આત્મારામ.

સ્વસ્તીથી અમદાવાદે આવક પુરવ પ્રભાવક દેવગુર
બકિતકારક શેઠ દલપતભાઈ ભગુભાઈ સપરિવાર ચોખ્ખા લી.
સહેરે અંબાલાથી સાધુ આત્મારામની તરફથી ધર્મ લાભ
વાંચજે. જત અને દેવગુર પસાથે સુખસાતા છે. આપ હમેશાં
આનંદમાં રહો. મેં આપને આટલા દિવસ કામળ નથી
લખ્યો તેતું કારણ એ છે કે મેં માણસ માંમધાના મારી પાસે
લોદીકાને (બુધીઆના) રાગીના બે વાગે આપ્યા હતા. ને એ અવસરે
કહેવા લાગ્યા કે અમારે દીક્ષા લેવી છે. ને તમે આપશે
તો દીક છે નહિ તો અમે પોતે વેશ પહેરી લઈશું. કારણ
કે અમારું આજકા મહુરત છે. તે વખતે મને તોવ આપતો
હતો. હારે તેમને સાધુઓએ વેશ આપી દીધો. પછી લાંબી
મિછરે ગામમાં ગયા. ત્યાં આપને કામળ અંબાલા જાહે
આપ્યો કે માંમધાવાલા તમારી પાસે આપ્યા હોય તો તેમને
દીક્ષા આપતા નહીં ત્યારે તો મને અહુજ લગભ આવી.
મારા મનમાં એવી લગભ આવી કે શેઠ હમે છે કે એમને
દીક્ષા ન આપવી અને એમને તો દીક્ષા આપી દીધી. હમે
હુ શેઠને શું જવાબ લાવું. એ લગભથી આપને કામળ
નથી લખ્યો. મદારા સદગુરજ મદારાજ સ્વર્ગવાસ થયા તો
પણ લગભના લીધે કાર્ણપણ કારણ ન લખ્યો, અને આપે
તો મને નાલાયક માણી કામળ ન લખ્યો એ માટે
આપ સાચા છો. પણ મારી નાલાયકી તરફ આપે
ખ્યાલ ન કરવો જોઈએ. કેમકે હું..... સુધિનો છું. શી
સદગુરના સમાચાર મેં જાણવાના પંખા બાઈઓથી
સાંભળ્યા છે. તેમ આપે કરેલ એ. નહવ સવળુ સાંભળ્યું છે.
આપ મને શી શેરુજવજના સર્વ સમાચાર લખજે. સર
કારની તરફથી શું હંસવ નહીં થયો છે.

સ. ૧૯૩૬ જીન આજકા સુદી ૯. લી. આત્મારામ.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

કોન્ફરન્સની કાર્યપ્રગતિ.

આપણી જૈન કોન્ફરન્સનું કાર્યકાળ જુનનેરની બેઠક પછી આગલા વરસેની સાથે સરખાવતાં સારા ઉત્સાહપૂર્વક ચલાવવામાં આવે છે તેને માટે રેસીડન્ટ જનરલ સેક્રેટરી-એને અને પ્રમુખ આપ્પા સિવાય રહી શકતા નથી. હવે શેઠ જોડાલાલે પ્રેમજી સંકારજી છુટા થયા છે તે કમિટિએ તેમની કિમતી સેવાની નોંધ લીધી છે ને રા. મોહનલાલ ભગવાનદાસ ઝવેરીની તેમની જગ્યાએ ચુટણી કરવામાં આવી છે. તે બંધુ એક વખત કોન્ફરન્સના જનરલ સેક્રેટરી હતા. તેઓ શેઠ રણજોડલાલની સાથે રહી કોન્ફરન્સનું કાર્ય વધારે સતેજ જનાવશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ. આમ થશે ને તેમ થશે તેવા ખ્યાલો કામ ચાર કરતાં વખતે રાખવાનો જમાનો નથી કોમની સેવામાં થોડા બેઠા આપવા ઉપરતા દાખવી કાર્યપ્રણાલિકા આદરવી તેજ વધારે ઉચિત છે. ક્યા આવવાનું હતી તે મોડું પહેલું પણ આવી રહેશે અને કરેલા પ્રયાસો નકામા જશે નહિ. રેન્ડીંગ કમિટિની ધણી મિટિંગો આ સાલમાં મળી છે ને સભ્યોએ પણ રસપૂર્વક તેમાં ભાગ લીધો છે. કોષ્ટ અપવાદની ખાતર બધાને દોષિત માનવાની જરૂર નથી. અત કાળની રખસના જેને માટે દાલવા સેક્રેટરીએ જવાબદાર નથી, તે અંગે ધણી ટીકાઓ થઈ છે. હવે તે સવાલને વર્તમાનપત્રમાં ચર્ચાનારને અંગત દ્વેષ સિવાય બીજું કોઈ પ્રયોજન હોય તેવા સંભવ નથી અસ્તુ દાલ સુધી કેટલીક ખાસ સુચના કરવાની છે. આવતી બેઠક બરવા સંજયી રચણ નહીં થાય તેને માટે પ્રયાસો કરવા. તે ખાતરને અંગે અનેલી હકીકતમાંથી જનતાને જાણાવવા લાયક માહિતી પ્રસિદ્ધ કરવી બેઠકમાં. (૨) જૈન યુગ હવે જલદી પાશ્વિક તરીકે પ્રગટ થાય તેમ સુચવીએ છીએ. (૩) પ્રાન્તિક સેક્રેટરીઓ જેની નીમણુંકો જુનનેરમાં કરવામાં આવી હતી, તે બધાઓએ હોદ્દા સ્વીકાર્યા કે નહીં. જેમણે હોદ્દા સ્વીકાર્યા હોય તેમને રથાનિક કમિટિઓ નીમવા તથા પ્રાન્તિક કમિટિ બોલવા તેઓ પ્રયાસ કરે તેવા કાગળો લખવા બેઠકમાં ને તે પત્રવ્યવહારનું પરીણામ કાર્યવાહી સમિતિ પાસે થોડા સમયે જાહેર થવું બેઠકમાં. કારણ કે જ્યાં સુધી રથાનિક કમિટિઓ નીમણુંકો નહિ થાં સુધી કોન્ફરન્સના દરબોનો અમલ કરાવવાનું જની શકશે નહિ. આ તકે અમેને જાણવતા આનંદ થાય છે કે મોહનલાલના પ્રાન્તિક સેક્રેટરી રા. રા. જીવરાજભાઈએ આપણા સુપ્રસિદ્ધ આયોજન શેઠ કુંવરજીભાઈને સહકાર મેળવી ભાવનગરમાં રથાનિક કમિટિની રચના કરી છે તેમાં ભાવનગરના યુવાનોએ સારો સાથ આપ્યો છે યુવાન ઉત્સાહી વહીવટ રા. અવજીજી જેમંદ તે કમિટિના સેક્રેટરી નીમ્યા છે. અમેને આશા છે કે મોહનલાલના બીજા શહેરોમાં રથાનિક કમિટિ નીમવાનો પ્રયાસ ચાલુ રહેશે ને પછી મોહનલાલ પ્રાન્તિક કમિટિ બોલવા જશે. દાલમાં કોન્ફરન્સના ઉપદેશક રા. અચુતલાલ વાઢીલાલ કાઠીયાવામાં કોન્ફરન્સનું પ્રચાર કાર્ય કરે છે તેમની મહેનતથી અને રથાનિક આયોજાનોના સહકારથી કાઠીયાવાડના નરેક પ્રાંતમાં કોન્ફરન્સની પ્રાન્તિક કમિટિ બોલવા જશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

આપણી પ્રગતિના અવરોધ.

લેખક : સર્વદેવભાઈ.

વિધના ઇતિહાસને ચોપડે જ્યારે જ્યારે અગણિત ધર્મગુપ્તો, અંદર અંદરના બેઠો, નાની મોટી તકરારો વિ. અસંખ્ય બનાવોની દુઃખદ કથની ધર્મ કારણેજ ઉદ્ભવી એવું આપણે વાંચીએ છીએ ત્યારે થડીસર નિરાશ મન એમ કહેવા પ્રેરે છે કે એ પ્રકારના ધર્મો આ આલમમાં નહોત તો જનતાને કશો ગેરહાથો ન થાત. થોડા વખત અગાઉ સમાજવાદના ચૂરત હીમાયતી બર્ડાન્ક રસેમે એક નિબંધ લખી આજના ધર્મ ધર્મીઓની ટીકા ઝાટકણી કાઢી છે. તેઓ માને છે કે 'આજનો ધર્મ' અને તે ધર્મના કહેવાતા સત્તાધારીઓ સમાજને કશા દિવસ નથીજ; ધર્મને નામે એ પાખંડીઓ આપણી, અન્યાય, દમન, અધઃપદ અને એવા અનેક પાખંડો સમાજ ઉપર ચલાવે છે' ઉપરનું કથન સર્વાંશી સત્ય છે. સંસ્કૃતિનાં જુદાં જુદાં પગથીયાં બદલતી માનવ જનતાના અનુભવ અને સત્વરોધનરૂપે જે નીતિનું બંધારણ સમાજને મળ્યું તેજ ધર્મ; અને એ સત્ત્વ પ્રવાહમાં નવાં નવાં ઝરણાંઓ ભળતાંજ રહ્યાં છે. એ આમ ન જનું હોત તો સમાજ આટલો રસ્તો નજ કાપી શક્યો હોત.

આજ આપણા જૈન સમાજમાં નવાં અને જુના વિચારના ધર્મજી રૂપે જે તલ્લુખાઓ ખર્ચા છે અને ખરે છે તે પ્રમતિનું શ્રમ ચિન્હ છે જે એક દુઃખદાયક ભાષત તેમાં જગતી હોય તે તે વિરોધી પક્ષોમાં રહેલી અસહિષ્ણુતાજ છે. પરંતુ આવાં અનેક ધર્મજી અવનીની સપાટી ઉપર થઈ ગયાં છે એટલે જૈન સમાજ દુનીયાને ચોપડે કંઈ નથી નોંધાવતો. અરે, એવાં અકલ્પ્ય બનાવો જની ગયા છે કે જેની સમક્ષ આપણો મતભેદ તે 'પારોસમાં પેલી પૂણી' વડાય છે.

આપણા સુધારક પક્ષે અધઃપદ અને તેના મરાલ-ધારીઓ સામે જે મોરચા માંડ્યા છે તે અત્યંત પ્રશંસનીય છે. આપણી (આપણા લોકોની) સામાન્ય, માનસિક સ્થિતિઓમાં જે ધાર્મિક જાળો પ્રત્યેની સંકુચિતરૂપે, ધર્મના વિશાળ અર્થ પ્રત્યેના અણુભેદ અને દેહ અને જીવનને નિરસ વસ્તુઓ માની તેમને વેડી દેવાના પ્રવલ્લે વિ. વિ. અશ્ચિકર તત્વોનું અસ્તિત્વ છે અને તેમાં ફેરફાર કરવા આજના યુવાન બંધુઓએ નવાંનું યુગની પ્રેરણા કીધી કંઈક પ્રવલ્લે કરવા હામ ભીડી છે જે એક આશાનું કિરણ છે.

અત્યંત દારવરૂપ અને તિરસ્કારણીય બાબત તો એ છે કે કહેવાતો 'જાસન પક્ષ' જાસનનાં મૂળીવાં ઉમેડવા બેઠા છે. રાષ્ટ્રભક્તિ અને ધર્મ તે ઉભય વસ્તુઓમાં રહેલી પૂરવ-ભાવનાનો તે ઉમેડેજ કરે છે. આજમાંની કલિવત ઉચ્ચતાનાં બધાં પુંઠી અને સંસારની અસરતા વિષે એકજ મીસે ચાલી આવેલ ઉપદેશ કરી તે પક્ષ સમાજને સત્ય માર્ગે દોરવાનો દેમ કરે છે. દેશકાળ, સમાજની આર્થિક પરિસ્થિતિ, સકળ વિધની ભાવનાઓનું પરિવર્તન આ સર્વ નવીન સંજોગો સમાજના ઘડતરમાં કંઈક ભાગ ભજવે છે; અને સમાજની ઉદારક કહેવરાવનાર સંસ્થાએ ઉપરોક્ત વસ્તુસ્થિતિનો તોલ

વખતે વખત કરવાની પૂર્ણ જરૂરીયાત છે. પરંતુ કુળતા માણસની પેઠે આજે એ પક્ષને ફાંફાં કેમ મારવાં પડે છે? બાલ આડંબરો, હેતરપીંડી અને દેશકાળને અનુચિત રીતે જનનો અર્ધદિત પ્રવાહ એ જો પર્માધારી કહેવરાવવાનાં જુથો હોય તો તે તેમને મુચારક છે. તે સ્થાનોથી તેઓ સમાજની લાંબી નિદામાંથી ચેતન અને પુનર્જીવનનો પ્રાણ કુંઢવા માગતા હોય તો તે ફાંફાં છે. તેમણે આ નવો અનુભવ કરતાં પહેલાં એમની કરીબ જુદી અન્ય ધર્મોના ઇતિહાસ વાંચી ઠીક રીતે વાપરવી પડે છે.

અને તેવી અદિતકારી સંસ્થાનો સામનો તેમને ઘટિતજ થયો જોઇએ, નહિં તો તેઓ સિંચી અંતુન, અને તરંગી સ્થિતિને ઉદ્ભવ આપે છે કે જે તુકશાન સમાજને ભારે થઇ પડે છે. આપણા જૈન સમાજમાં કેટલાક એવા બંધુઓનો મને પરિચય છે કે જેઓ અમુક પક્ષના હોઇ સામાજિક પ્રવક્તા અથવા અધ્યક્ષ અવસ્થા છે. એ પક્ષવાદી હોવાની ભાવના આપણી પ્રગતિમાં અવરોધક છે. આપણે સમગ્ર પ્રાણી તરીકે ગુણગ્રાહી બનવું પડે છે. આ હોયકે માનસિક સ્થિતિની પ્રેરણા ધણીજ નાપકર હોવી જોઇએ અને તેથીજ મારી ચોક્કસ માન્યતા છે કે જૈન સમાજે વિશ્વ-પ્રગતિમાં પોતાનો નામ દિસે આપવો હોય, જૈન સાહિત્યની અને જૈન સંસ્કૃતિની અમૃતવારા સમગ્ર પૃથ્વીપર ફેલાવવી હોય, અને અવનતિના માર્ગેથી આડા વળી કુંઢક સર્જીત સાધન બનવું હોય તો વિશ્વસંસ્કૃતિના પુરુષ પ્રવાહમાં જળી પોતાનો અવાજ પુરવો પડે છે. જૈન સમાજનો પુરાન વર્ગ તેનાં ઉચ્ચ આદર્શોને ફળીત કરવા મથતો હોય તો તેણે પ્રગતિનાં અવરોધી યુગોને પ્રથમ ન્યાય આપી તે પછીજ તેમનાં પુરુષધર્મ રચનાત્મક કાર્ય કરવા વીચરવાની જરૂર છે.

પહોંચ યાને સ્વીકાર.

અમૃત સરિતા ભાગ બીજો:

કર્તા મહાસુખભાષ યુગીલાલ વીસનગર-દીક્ષાની દાસની કેટલીક અધોગમ પદ્ધતિને ઉપડી પાડનાર આ પુસ્તકનો બીજો ભાગ અમોને મળ્યો હતો તેના સ્વીકારમાં થયેલી દીસને અગ્રે શેક મહાસુખભાષની અમો સુખા વાચીએ છીએ, આ પ્રથમ બહેણો પ્રચાર થવાની જરૂર છે. કોઇ પણ જૈન ગૃહ્યો ભાગવતી દીક્ષાથી વિરૂદ્ધ હોઇ રાજે નાંક ચાલુ કાળના ધણા અનુચિત સાધનોથી તથા યુક્તિઓથી અપાતી દીક્ષા સારેનો પોષાર દુષ્ટ બરેબર અસરકારક નીગડો નથી. માટે આ પુસ્તક લઘુશૃંગે વહેંચનારા નીકળે તે જરૂર છે વિશેષ અવલોકન અનુકૂળ સમયે

આ ગ્રંથ થી જૈન યુવક સંઘની એરીસમાંથી મળી શકશે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦૦. યુવક સંઘના સભ્યો માટે રૂ. ૧-૪-૦૦.

ભાવનગરના સમાચાર: કોન્ફરન્સના ઉપદેશક અમૃતલાલ વાડીલાલ ભાવનગર આવેલા હતા તેમણે ભાષણ જૈન સમાજની ચાલુ પરિસ્થિતિ ઉપર થી જૈન ધર્મ પ્રચારક સજ્જાના હોલમાં રાખવામાં આવ્યું હતું. સારી સંખ્યામાં માણસો દાખર હતા વક્તવ્યે લગભગ એક કલાક સુધી ચાલુ પરિસ્થિતિનો સ્કોટ ખાલ આપ્યો હતો ને છેવટે તે પરિસ્થિતિમાં સુધારો કરવા માટે કોન્ફરન્સની જેવી સરેશાની આવશ્યકતા ઉપર ભાર મૂક્યો હતો. ભાષણને અંતે કોન્ફરન્સના કાર્ય માટે કાચી યોગવધ ચાલ તેની વિચારણા કરવા એક કામચલાઉ કમિટી નીમવામાં આવી હતી તે કમિટીની એક મિટિંગ મળી હતી ને ભાવનગર માટે એક રચાનિક કમિટિ રચાવવાનું નક્કી થયું હતું. તે પછી રચાનિક કમિટીની એક મિટિંગ મળી હતી તે કમિટિના સેક્રેટરી તરીકે શ. ચવળજી જેમંદ શાહ નીમવા હતા. સંકુલ કારક ફક ઉચરવવાનું સર થયું છે. ત્યાંના પ્રાન્ટિક સેક્રેટરી શ. રા. છવરોજભાઈ વગેરેના પ્રવાસથી હંડમાં સારો ફાળો થશે એવી આશા છે.

સામાજિક અભ્યાસ.

અભ્યાસક: હેમચંદ્ર લલુભાઈ દોશી, બામનગરવાળો.

સ્વતંત્ર સ્ત્રીશક્તિ.

“સ્ત્રી એટલે પ્રેરણા; પુરુષ એટલે કાર્ય-વિજય; પ્રેમ એટલે પુષ્કૃતિ.”

કોઇ પણ દેશની સંસ્કૃતિના વિકાસનો આધાર તે દેશની સ્ત્રી શક્તિના વિકાસ ઉપર અવલમ્બે છે. સ્ત્રીની પ્રેરણા વચરનાં પુરુષોનાં શુદ્ધિજન નિરંતર છીછરાજ રહેશે. શુદ્ધિ વિકાસ મુદ્દ સંસારની સળગતા અને સળગતા ઉપર આધાર રાખે છે. ઉપરનો લેખ વાંચતાં સહેજે થરી કે પુરુષોને સ્ત્રી શક્તિ માટે આ બધું લખવાનો શું દક્ષ છે? તે છુટ બદલ મને દરજીજર કરવા વિનંતિ કરું છું.

મહાશય પોલ રીક્ષાર કહે છે કે:

“Men have but for too long arrogated, the right not only to advise women, but also to decide for them and make them develop in the lines most favourable to their own selfish masculine interests.”

(પુરુષોએ અતિ લાંબો વખત સુધી સ્ત્રીઓને માત્ર સલાહ આપવાનોજ નહિં, પરંતુ તેમને માટે નિર્ણય કરવાનો અને પુરુષોના સ્વાર્થ અને સગવડને પોષતી પદ્ધતિ એજ તેમનો વિકાસ કર્યો છે.) સ્ત્રીઓએ પણ કમભાગ્યે પુરુષોનો એ દક્ષ ગુલામની માફક સ્થાપિત થવા દીધો છે. સ્ત્રીઓ કેદી કે ગુલામ જેવી મહાભારતના વખતથી થઇ ગઇ છે. પરંતુ હવે સ્ત્રીઓને સહેજે ગુલામી ફેંડી દેવાનો વખત આવ્યો હોય તેમ જણાય છે.

વિશ્વ આજ પ્રવૃત્તિપૂર્વક પોતાના નવા આદર્શો સ્થાપિત કરવા આકાશ-પાતાળ એક કરી રહ્યું છે. જગતમાં નાંવનજ પ્રવાહ વહેતો થયો છે. અને જુઓ! જ્યાં જ્યાં આ નવો પ્રવાહ શરૂ થયો છે ત્યાં ત્યાં સ્ત્રીઓ ફૂટે અને જૂસકે આગળ વધી રહી છે. તેઓ રસ્તો ખુલ્લો કરી રહી છે. તેઓ પુરુષોમાં અદા અને હિંમત પુરવા જોશથી રહી રહી છે. તેઓ ડગમગતી મહેલાતોને ટેકા-સળગ ટેકા-આપી રહી છે. જ્યાં જ્યાં પ્રભુઓ ઉત્તર થઇ છે ત્યાં ત્યાં ત્યાંની સ્ત્રીશક્તિ મગ્ન અને વિકસીત થઇ હોય છેજ. નવાં સર્જનની સર્વ કોઇ ભાવનાઓને સ્ત્રીઓનો ટેકો દરી તોજ નવું સર્જન શક્ય અને સ્થાયી થશે. ખરું સ્ત્રીત્વ એ કંઈ પશ્ચિમની માફક સ્ત્રીઓને પુરુષો જેવી બનાવવાના મિથ્યા પ્રવૃત્તિ નથી. (True feminism is not the masculinism of women) સ્વતંત્ર સ્ત્રીશક્તિ સિવાય સ્વાર્થ-લાગી, સેવા પરાવધુ સ્ત્રીશક્તિ અર્થભવિત છે.

સ્ત્રીઓ પુરુષને પૂરું કે પુરુષો સ્ત્રીઓને પૂરું એ બન્ને પૂર્ણ અનર્થકારક છે. કોઇએ કોઇને પૂર્ણવાપી જરૂર નથી. સ્ત્રી પુરુષને આત્માના એક સ્વરૂપ તરિકે બાળબી લાગે તો પૂરું પુરુષ સ્ત્રીને આત્માને એક સ્વરૂપ તરિકે બાળબી લાગે તો પૂરું. સમાજના માનવા ખતિર કે પ્રણાલીકા કે રૂઢીને ખાતર કોઈ કોઈને ન પૂરું. ખરો દમ્પતિઓ ત્યારેજ પૃથ્વી ઉપર આવવા વિચાર કરશે, જાણી પશુઓ ખણાએ છે.

સરળતા, સ્વચ્છતા અને સૌંદર્ય એ બધું આદર્શ સ્ત્રીઓને કેળવવું જોઈએ છે. માત્ર એક પાષાંક અને દંભી આચારથી અપૂરું છે. આવાં આચારથી બીજા સંદર્ભ પાલતું હોય તો એ માન્યતાનું મુખ્ય છે. મન અને શરીરને ખરે-ખરે આદર્શકરણીયતાથી પોષી કોઈએ નથી વિદ્યાસ-મોજાપનોન-શપડીયું બન્યું છે.

સ્વચ્છતાદિન આચાર જનતામાંથી કેટલી સમાજક બદલીઓ ઉદ્ભવી છે તેથી વિચાર કરવું જોઈએ. આપણાં દવાડે અને દહ અનેથી કદાં છે. પરંતુ આજે જે દિવસે સ્વચ્છતાથી ગણાય. સરિશ્વરને જે રહેતી આચરણતા હોતી છે. પરંતુ જતાં સુખ સમૃદ્ધિ માત્ર આજનાં અને પછી શુદ્ધતા, શરીરોમાં, શરીરોમાં કુળકુળ સ્વચ્છતા પોષાય છે.

જનતાની પાસે બદલી સ્ત્રીઓનાં હાથ પડતાં આપણા અર્થ સમર્થમાં દુરંધરો, રાજકીય ક્ષત્રિયો સ્ત્રીઓનાં હાથ પડતાં કદાં અર્થ સફળ તો થઈ શકે. સ્ત્રીઓ જે કોઈ કાર્ય હાથમાં ધરે છે તેમાં સહેજે દરદર દેવી તાવ ઉમેરાતાં જણાય છે. સ્ત્રીઓનાં બહેર જીવનમાં આચારથી અર્થ સમાજસુધારા થઈ શકે છે. હવે તો અર્થજન જાણી-રહે છે.

મોટા ભાગના લેખકો અપવાદ સિવાય એમના સમયના સંસ્કારોથી આગળ નથી જઈ શકતા. કોઈક જગતે જોયાર ક્ષણ આગળ જતો દેખાય છે. પોતાનાં કાળની અસરથી સર્વથા મુક્ત લેખક હજી જોયાર કે જાણે નથી. જુજરાતની સ્ત્રીશક્તિ અને પ્રેરણા આપે એવી દેખાય છે. માટે જ સ્ત્રીશક્તિ અને સ્ત્રીચારતંત્રના પ્રવર્તન સહેજે થઈ જવા-જોઈ થાય છે. સ્ત્રીઓ આજે સૌ કરતાં વધારે સ્વાતંત્ર્યને લાયક મનાવે છે.

આપણી આસપાસ કચરાઈ જતું સ્ત્રીજીવન અને તેનાં મોગને અંગે કચરાઈ જતું પુરુષજીવન આપણે જોયું છે. એની ભયંકરતાથી આપણને કંટાળે. પણ આખો હશે. પરંતુ એ ભયંકરતા કાઢી નાખવાના સબળ-સગળ-અડમ પ્રવર્તનો હજી થયા નથી. એ પ્રવર્તનો કરવાનો હાથનો સર્વથી વધારે અનુકૂળ પ્રસંગ છે.

સ્ત્રીઓના દહનો સવાલ એક વખતે પશ્ચિમમાં અને હાલ પૂર્વમાં પુરોને અપમાનકારક લાગે છે. અપવાદ નથી જ એમ કહી શકાય. પુરુષો સ્ત્રીઓના દહનો સવાલ ઉપરિધતજ થવા હતા નથી. નીચાંધાર સ્ત્રીથી ભરપૂર જીવન જીવવા કેળવાયેલાઓ પણ વિચાર ધરાવે છે. કેટલી દવાપાત્ર સ્ત્રીઓ!

કેટલીક સ્ત્રીઓ જુના બંધનો તોડવા મથે છે. પરંતુ નવી પરિસ્થિતિ સંકારવા તત્પર નથી. આવી સ્ત્રીઓ સુંદર છે. પરંતુ દહ કે મજાજીત નજ કહેવાય. આવી સ્ત્રીઓમાં નેમ નથી એમ આપણને સહેજે લાગે છે. પરિસ્થિતિની સંજોગોની એ અધિધાની નથી થઈ શકતી. પરંતુ સંજોગો સાથે એ ધસાય છે. આવી નિર્જનતા ઉપર જનતાનું પુરુષો વિદવાય પણ ખરા.

મધુર જતાં પ્રતાપી સ્ત્રીત્વ કવચિન્ન નજરે પડે છે. આવી જાતની કલ્પનામૂલિયોએ કેટલાંયે યુવનો, કેળવાયેલાઓ, કોલેજીયનોને ચક્રોડોએ ચક્રાવળા છે. પોતાની જાતને સંપૂર્ણ માનનાર કેટલાંયે કોલેજીયનો : “સુંદરી જેવી મદારી પતિ નથી” એ વિચાર જીવન આડું કરી નાખે છે-વેડરી નાખે છે.

સ્ત્રીઓ માત્ર ભાવનામાં વસતી હતી તેમજ હવે શુદ્ધ હૈયમાં ને રાજકીય જીવનમાં હુકાવું છે. નિશ્ચયાત્મક જળવાળી સ્ત્રીઓ તો હાલ પણ ગણ્યાગણ્યા પ્રમાણમાં મળી આવે છે. ભાવનાના પતિને ‘પસંદ કરવાનું’ જળ એમનામાં છે. પરંતુ “અધેશુ આચરણતંત્રની મહત્તા આદર્શને પાળવાનું” જળ કેળવણ કરતાં આદર્શ રચી ન પળાય ત્યારે આત્મકોગ આપણમાં વધારે સત્તાઈ ગયું છે.” કેટલીક સ્ત્રીઓ સદ્યારી થઈ શકે એવા વિચાર કરવામાં પણ કુશળ લાગે છે. એવી સ્ત્રીઓને તો દેવી તરિકા પૂછ શકાય. કલ્પનાના મધુર ઉત્પત્તો પાસે તેવી સ્ત્રીઓને જીવોતી અનિવાર્ય જરૂરીયાતો લેખુ પણ ન હોય. એવું એ સૌદર્ય શુદ્ધિની શ્રવણે શકિતને માટે નથી. સુંદર સ્વપ્ન સમા અજાણ્ય હાલ તો આપણને ધેર છે. આવી સ્ત્રીઓ હવે અને આકર્ષતી નથી. પરંતુ વિચારને શુદ્ધાવે છે.

ચમકાર કરતી જીવોતી કે કોટલી ગૌરવભરી મુખ્યા કે મદભરી દીપ્તદારનાં અંતર સમજવાનાં પ્રવર્તનો પણ અનેક પ્રસંગે નિષ્ફળ નિપડે છે. આવી નાવિકાઓ જગત સાથે અંધારા સંજોગે બંધવા કરતાં મન માનતા શીરતાની અધિ-પદ્ધતિઓ થવાનું પસંદ કરે છે. એમને હેઠ દાબીને તીરસ્કારનાં બાજુ દેવા મને છે. મોહક જતાં પ્રતાપી, નિયત અને ગૌરવભરી હૈયવંત જતાં સ્વસ્થ એ આવી નાવિકાઓનાં ખાસ લક્ષણ હોય છે. એમનો મોહ અનિવાર્ય અને જતાં દુર્ભેદ હોય છે.

સર્વે કાર્યો એ પ્રેરણાદારાજ કરાવી શકે છે. જે જીવે તેને જેતરે પણ એ જેતરી શકાય એવી જોણી હોતી નથી. એનો તન્મનાટ એના ઉજળતાં દેવામાંથી જ પેલ થાય છે. એની તાત્કાલિક શુદ્ધિના પાસમાં એ બાંધી શકે એવી છે. પુરુષોમાં પણ કોઈક જગ્યાએ આ જાતના શુદ્ધિ મળી આવે છે. પુરુષો જેતરાય અને ત પણ જેતરાય, મરિષ્ટ હોવા જતાં આઘાત ન પહોંચાડે એવી અને તિદ્રશ્ય હોવા જતાં એનાં પ્રતિ માનની ભાવના સહેજે થાય એવી સ્ત્રીઓ સહેજે જેતરે છે. પરંતુ આવી સ્ત્રીઓ અનેકાનેકમાં એક હોય છે.

કેટલીક સ્ત્રીઓની બંધોરણ-આત્માને અવાજ આપી-ભાવ-એને જોતાં સંયોગોની સત્કારી જનાવે છે. પુરુષજાત અદને નમાવવાના અભિમાનભર્યા પ્રવર્તનો કર્યા વગર આવી સ્ત્રીઓને મેન નથી પડતું. આવી સુંદરીઓનાં તિરસ્કારભર્યા હાસ્ય, મોહાઓનાં માન મુકાવે છે સંજોગોના રમુજાર કરતાં એમનાં કટકમુક્ત હાસ્યના ચમકાર વાતાવરણમાં વધારે મધુરના પ્રસંગે છે. કદાચ જતાં કોમળ અને મીઠી જતાં પ્રતાપી સ્ત્રી દુર્ભેદ છે. એમની આંખ કૂરે તો અમદાણ થઈ પ્રકાય કરતાં એમને હાથ પાછા વાર નથી લાગતી. આવી સ્ત્રીઓ માવા કરતાં શક્તિઓ કહેવાયને વધારે વોચ છે.

પરંતુ ગૌરવની સાથે સંમમ, વિલાસની સાથે વિકાસ, મંદતા સાથે ઉત્સાહન મધુરતા-મુખ્યત્વે એ જોતી છે. સ્ત્રી-પુરુષમાં સદ્યારની સનાતન જુસ છે. સૌદર્ય ઉપર આત્મા રોગવાની ભક્તિભાવના છે. કેટલીયે મદમરતવનાઓની મદ-તાથી મોહાઈ, પુરુષો મને તેવી પોતાની જાતને ઉચ્ચ અને શક્તિસંપન્ન માનતાં જતાં-અકિતપૂર્વક પૂજા કરે છે. સ્ત્રી સુદૃઢ-કૃતજ્ઞતાની પણ શાક્ષી છે. “ન સ્ત્રી સ્વાતંત્ર્ય અર્જતિ” કહેવાનો કાળ મળે છે. એમ કહેનાર ને શાંકળનાર પણ રજા નથી. સ્ત્રીશક્તિ સહેજે આજવાંત થઈ છે.

આ પત્રિકા અંબાલાલ આર. પટેલે ‘સ્વદેશ’ ત્રિ-દીન પ્રેસ, જાવા બીલીંગ, મસ્જીદ બંદર રોડ, માંડવી. મુંબઈ ૩ માં છપી અને જગનાદાસ અમરચંદ માંથી એ નં. ૧૮૮, ચંદાવળા બીલીંગ, મસ્જીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ મધેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે.